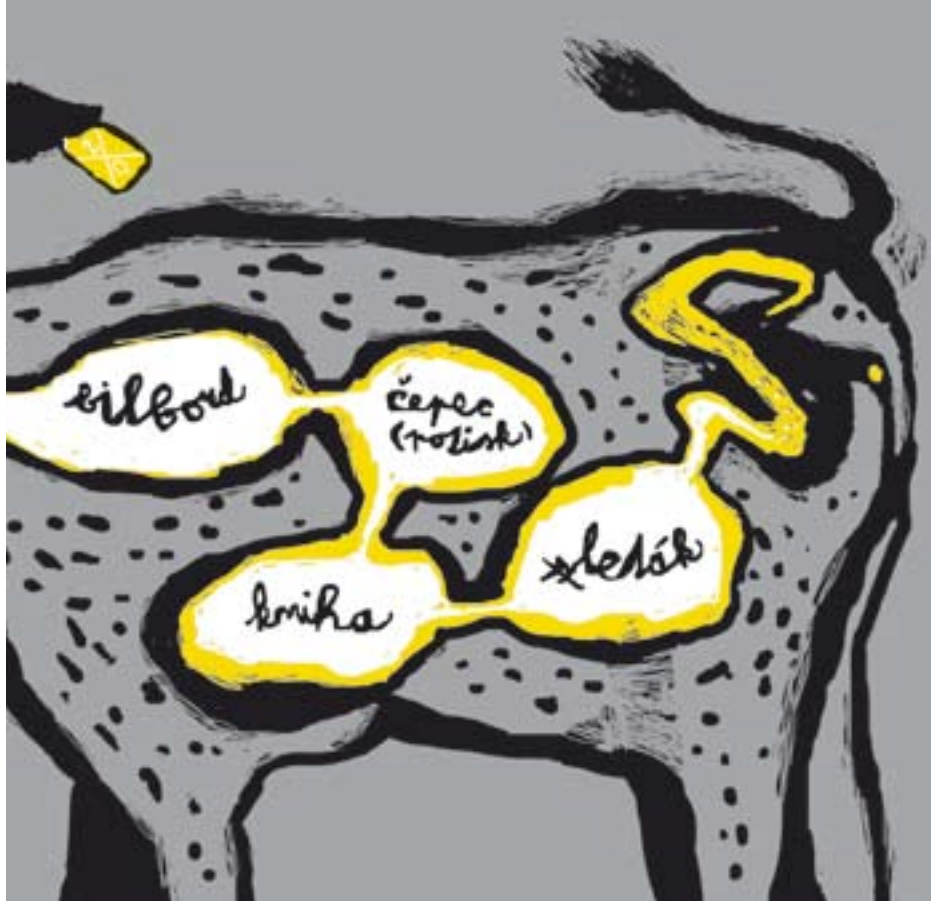

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Kukátko má své www! • **Jak přežít vlastní veřejné vystoupení?** • Dobrá adresa • **Stará pošta v 19. stol.** • Tipy na výlet **Musica viva** • Sochy a symposium • **Vila č. 126** • Sport

V Ateliere ŽŮ strávíme všechno

grafické návrhy • fotografie • www stránky • multimediální prezentace • dekorace
 NÁVRHY A REDESIGN LOGOTYPŮ / VÝROČNÍ ZPRÁVY / CORPORATE IDENTITY / INZERCE / MERKANTILNÍ TISKOVINY
 FOTOGRAFIE MÓDY, INTERIERŮ, PRODUKTŮ / DEKORAČNÍ FOTOGRAFIE / VÝTVARNÉ PORTRÉTY / KALENDÁŘE

Atelier ŽŮ • Všenorská 265 • 252 29 Dobříčovice • www.zxu.cz • info@zxu.cz • 732 440 808

KOBterm
 voda • topení • plyn • stavební činnost

tel.: 257 720 442-3 Karlická 465, Lety u Dobříčovic www.kbterm.cz

Prodej denně 7.00–17.00, v sobotu 8.00–12.00 Servis všech zakoupených výrobků!

Připravte svůj trávník na zimu!

Zahradnické nářadí

Sekačky

Vertikutátory

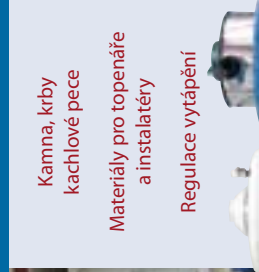
Trávníková osiva

a hnojiva

**TRÁVNÍKOVÉ
 CENTRUM**

Plynové kotle,
 Ohřívače vody
 Regulace topení
 Podlahové
 a stěnové vytápění
 Vodárny, čerpadla

Kamna, krby
 kachlové pece
 Materiály pro topenáře
 a instalatery
 Regulace vytápění

Koupelny
 Sporáky volné
 i vestavěné
 Chladničky, mrazáky,
 myčky

Výhradní zastoupení
 pro výrobky Quantum:
 ohřívače vody & sluneční kolektory

Široký sortiment uvedených výrobků zakoupíte v naší prodejně!

Výhradní zastoupení Wolf Garten

AAA BYTY.CZ
BYTY • DOMY • POZEMKY

NEJVĚŠÍ
OBCHODNÍ DŮM S BYTY

RÁDA SE VÁM BUDU VĚNOVAT
Andrea Čiháková, makléřka
Tel.: 226 06 06 06, www.aaabyty.cz, info@aaabyty.cz

GARANCE
100%
PRODEJE

226 06 06 06

PZ - Hradištko

OV

DK62341 Dvě zděné chaty 2+1 a 1+1 na pozemku 894 m² obcí Hradištko pod Mladobovem. Vlastní studna, septik, 230 V. Velice klidná lokalita s výbornou dostupností do Prahy.

1 490 000 Kč

PZ - Jilové u Prahy

DR

DK62924 Prodej bytu 3+1+1, 87 m², Jilové u Prahy, DK (mimo VPPD), 3 a 3, panel. domy, most lázeň, vana s WC, zvlášť plov. podlahy. Dům s novou fasádou a plast. okny. K nastřehování podlahy.

1 950 000 Kč

PZ - Vestec

OV

hypo: 9 549 Kč/měs.

DK62939 Prodej bytu 1+kk, 42 m², Vestec, OV, přízemí 1, cihl. domy bez výhledu. Byt se skvělým jádrem v koupelně masážní vana, WC, zvlášť podlahový parkety, Komora, Novostavba z 2004, Garáž, stání.

2 000 000 Kč

PZ - Horoměřice

OV

hypo: 10 671 Kč/měs.

DK66534 2+1+1B, 96 m², ul. K Chotovu, OV, 2. p. 3, cihl. domy bez výhledu. Byt se skvělým jádrem, WC, zvlášť, podlahový parkety, Topení ostředím plynové. K bytu patří sklep. Novostavba. Prostranný před domem.

2 235 000 Kč

PZ - Jesenice

OV

hypo: 10 981 Kč/měs.

DK65818 NOVOSTAVBA 2+kk/B (7,6 m²), 49,5 m², ul. Mladobov, OV, 2. p. 2, p. obilového domu. Byt nový, zděná jádro, vana, WC, zvlášť, plov. podlahy, dř. dlažba, deskový radiátor, Parkovací místo, K nastř. 307.

2 369 000 Kč

PZ - Mnišek pod Brdy

OV

VYHODNÁ CENA

DK65984 Tři stav. parcely v Mnišku pod Brdy cca 1300 m² umístěné ve velmi pěkné části města na okraji lesa s výhledem do krajiny. Síť v dosahu, kanalizace povolena jímka nebo OTOČKA, C. cena 1850 Kč/m².

1 850 Kč/m²

PZ - Jilové u Prahy

OV

DK62926 Prodej chaty zastav. pl. 66 m², zahrada 1360 m², obklopená pl. 1 567 m². Těsně pod 140 m² Chata dřevěná s betonovým základem. Část podsklepená, linka vlastní elektroinstalace v novostavbě, v. 1982.

2 730 000 Kč

PZ - Jesenice

OV

hypo: 15 994 Kč/měs.

DK62737 Prodej mezon. bytu novostavbě 3+kk, 93 m², cihla bez výhledu. Byt má své jádro s vanou a WC, dohromady, nová kuchyňská linka se spotřebiči, plněná dlažba, koberec, 2 parkovací stání před domem.

3 500 000 Kč

PZ - Vestec

OV

hypo: 17 112 Kč/měs.

DK67935 Prodej bytu 3+kk, 80 m² včetně lodžie, ul. Na Kůrkách, OV, 1. p. 1, cihl. domy bez výhledu. Dům se skvělým jádrem s vanou a WC, zvlášť, dlažba a plov. podlahy. Parkovací st. před domem.

3 695 000 Kč

PZ - Dobříchovice

OV

hypo: 19 954 Kč/měs.

DK64400 Prodej mezonet. 4+kk/7, 134 m², ul. Václavská, Dobříchovice, 1. p. 2, p. 2 novostavby, kolaudace 05/06. Kuch. linka, parkety, dlažba, euroklima. Garáž, stání, sklep a balkon 30,6 m².

4 179 500 Kč

PZ - Rudná

OV

DK62272 Prodej RD, 5+kk/7, 131 m², pl. pozemku 7162 m², ul. 106 m² a uliční pl. 131 m². V 1. a možná půdní vest 131 m². Dům podsklepený. Beton, dlažba a koberec. 2+ garáž. Dům z r. 1957.

5 500 000 Kč

PZ - Slapy

OV

DK62947 Prodej unikátní hrubé stavby zast. plocha 1160 m², Slapy nad Vltavou. Dům má 3 podlaží, Částečně zkolaudován, zavedena el., voda. Pozemek 650 m² včetně zátopového obvodu. Les přiléhající další pozemky.

6 000 000 Kč

PZ - Horoměřice

OV

LUXUSNÍ

DK61549 Exkluzivní mezon. byt 5+kk/7, 197 m², v OV, 2+kk koupelna s roh. vanou, koupelna s balkonem, dlažba, pl. podlahy. Prostorový obýv. pokoj s kuch. koutkem a stílným schodištěm. Pěkná zahrada v horním patře.

6 100 000 Kč

PZ - Zvole

OV

DK65892 Prodej Luxusního RD, 5+kk/B, 140 m², pozemek 690 m² v klidné lokalitě Zvole u Prahy. U domu dvůr garáž. Dům z roku 1996.

6 300 000 Kč

PZ - Třebotov

OV

DK64356 Nabízíme Vám slunný a prostorný dům 6+1/7/22 m² v obci Třebotov. Dům stojí na pozemku 1200 m². Podlahové topení v celém domě.

6 500 000 Kč

PZ - Mnišek pod Brdy

OV

PŘÍJEMNÉ PROSTŘEDÍ

DK65906 Pozemky v Mnišku pod Brdy, Stržbarna Lhotka v příslušné projektové zastávce v odhadu 1805 m² a 2500 m², ležící na hranici pozemku mírně klanulá se již výstavbou se podílá v příštím roce.

1 700 Kč/m²

PZ - Horoměřice

OV

DK61950 Luxusní vila v Horoměřicích, ob. plocha 206 m², poz. 670 m². Krásný bazén, zimní zahrada s vlnoplochem, terasa. Ob. pokoj s krbem, kuch. linka se spotřebiči. 2+kk koupelna s PC. Garáž. Dvůr s jízdním pro nábytek.

9 530 000 Kč

PZ - Průhonice

OV

DK62944 Luxusní řadový dům 6+2 v zabydlené části Hornoměřic, na pozemku o celkové 438 m². Prostorově velmi dobře uspořádaný a bohatě dimenzovaný rodinný dům z roku 1996. Obývací plocha cca 250 m².

10 000 000 Kč

PZ - Horoměřice

OV

ZADANÁ LOKALITA

DK63700 Nový rodinný dům 6+kk v klidné ulici obce Hornoměřice, ob. Praha-říp. Dům na pozemku 630 m², dvůr garáž. Prostorově velmi dobře uspořádaný a bohatě dimenzovaný rodinný dům. Střecha plocha cca 250 m². Info o ceně v RK

**NA KRÁLOVSKÉ CESTĚ
LETY U DOBŘÍCHOVIC**

Tel.: 226 06 06 06

- Novostavba bytů ve viladomech a řadových domech v návaznosti na stávající výstavbu
- U všech bytů garáž, parkovací stání, sklep, zahrádka, balkon, nebo terasa
- Byty v řadových domech řešeny jako dvou- až třípodlažní mezonety se zahradou
- Možnost úpravy vnitřních dispozic bytů a standardního vybavení dle přání klienta
- Klid, zelen, blízkost lesa
- Zajištění financování z hypotečního úvěru dle přání a možnosti klienta

LETNÍ CENOVÁ AKCE!!!

podzimní zastavení s Ivanem Blatným

Daleko v říjnu

Radosti, kde jsi? ... Sbohem vlaje
a já se stále ohlížím
po zlatých údech v listí ráje,
jež vláček proměňuje v dým.

Radosti, kde jsi? ... Tebe slaví
i smutné básně. Právě ty.
Ty, jejichž vlas se sklání, tmavý,
pod hřeben v ruce tesknoty.

Odjezd na podzim

Tak sbohem ... Plamínek si hraje,
po hranách věcí klopytaje,
a přítelkyně plískanic
se směje letu koní vstříc.

Ach, ta si hvízdá, ta je ráda,
že mlha jejich hřívý spřádá
a kočár že je naložen
kovy, jež tepal v mlhách sen.

Opare z hroznů, vůně města,
tam za zatáčkou končí cesta
a stříbro tryská od kopyt:
„Už musíš jít, už musíš jít.“

Letošní podzimní zastavení jsme vybrali z tvorby Ivana Blatného (1919 Brno – 1991 Colchester, V. Británie), člena Skupiny 42, básníka, který žil a psal jaksi v tichém ústraní, vzdálen světa i listů čítanek. Po únoru 1948 zvolil exil ve V. Británii a ve vlasti byl označen za zrádce, zbaven majetku i občanských práv a stal se zakázaným básníkem. Exil však snášel velmi těžce, zhoršila se jeho zdravotní situace a musel být umístěn do psychiatrické léčebny. Nepřestal však psát a jeho dílo se dochovalo díky obětavé ošetrovatelce Frances Meacham, která jeho básně poslala manželům Škvořeckým do '68 Publishers Toronto. Naše ukázky jsou z Blatného první sbírky Paní Jitřenka, uveřejněné r. 1940. (Čerpali jsme z výboru: Ivan Blatný, Brněnské elegie, Praha, BB Art 2003, str. 11, 9, 12; za tip děkujeme M. Hubové.)

Barva napovídá: PODZIM JE ZA DVEŘMI

Vážení čtenáři, zvláštní čas letošního nevyzpytatelného léta již od poloviny srpna barvou oblohy i vůní vzduchu napovídá, že podzim je za dveřmi. Velikánové naší současnosti hýří chlapáckými gesty a ve snaze hýbat dějinami hýbají spíše žlučí nedobrovolných diváků. A to je přesně ta chvíle, kdy je lépe uchýlit se do útulného koutku, vyhrátého paprsky indiánského léta. Zajistě s podzimním Kukátkem. Právě leží před Vámi. Co Vás v něm čeká?

Čtitele datových sítí jistě zaujme zpráva, že jsme pro Vás připravili nové kukátkovské webové stránky. Přinášíme také několik postřehů o jízdě vlakem – eh, pardon – sockou ... a věru užitečný návod, jak přestát vlastní veřejné vystoupení. Opět se vracíme ke vzpomínkám F. Havlíka na staré Dobřichovice, tentokrát na Starou poštu a její okolí. V rubrice osobnosti najdete portréty rodiny Vávru a Moserů, které v Dobřichovických žily a jejichž členové se proslavili v řadě oborů. Přinášíme také zprávu o 2. ročníku festivalu Musica viva. Tam DonBřichon nebyl. Leč vmezeřil se mezi sochy sochařského symposia a byl také po zásluze odhalen ... Dojde také na dobrou adresu i na tip na výlet: dokončíme v minulém čísle zapo-

čatý výlet do severního Plzeňska a nabídneme i zajímavý tip těm, kdo rádi následují cesty neoficiálně největšího Čecha. Dočtete se také, jak si vedli dobřichovičtí sportovci v létě a v úvodu podzimní sezóny.

Dále se snažíme pracovat na nové podobě Kukátka, jak pokud jde o formu, tak i co do obsahu. Znovu děkujeme za Vaše ohlasy a těšíme se na další. Pokusíme se v tomto trendu dále pokračovat. Pro podzimní číslo jsme zvolili na obálku opět trochu jiný pohled na zámek a okolí a v platnosti stále zůstává barevné odlišení jednotlivých čísel. Budeme se i nadále snažit inovovat kukátkovské rubriky, samozřejmě také podle Vašich ohlasů. Budeme rádi, když nám budete dále psát, jak se Vám nové Kukátko líbí. Oceníme také, když nám dáte vědět, co byste ještě v Kukátku kromě stávajících rubrik rádi viděli a četli.

A ještě obligátní P.S., které sice málokdo čte, leč přece a co kdyby ...: Na zpusobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nezmění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, a nedostane-li se k někomu, pak volejte, dejte vědět) rozesíláme Kukátko

těž elektronicky ve formátu pdf. Vyšli jsme z obecní databáze adres, na které je rozeslán Informační list, ale další aktualizaci této databáze si nyní již děláme sami. Tedy, kdo zareagoval nebo zareaguje, že Kukátko e-mailem nechce, ze seznamu adresátů je vyřazen. Jakýkoliv nový zájemce naopak může o tuto formu požádat. Rádi seznam rozšíříme.

Pokud nám budete chtít napsat či poslat příspěvek, pak pište laskavě na adresu uvedenou v tiráži. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Vaše redakce

Podzimní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	9
Dobrá adresa	12
Z historie	13
Osobnosti	18
Kultura	22
DO n BŘICHOn / Komiks	29
Tip na výlet	30
Sport	33

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o.,

řídí redakční rada ve složení:

Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda,
Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda),
Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ŽŮ (info@zxu.cz)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL

Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 8. 2007. Uzávěrka
příštího čísla cca 15. 11. 2007.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(dobrich.kukatko@centrum.cz).

Distribučně laskavou péčí dobřichovických
poštovních doručovatelek a smluvních partnerů.
Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve
formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu
v rámci stránky www.Dobrichovice.cz nebo
www.dobrich.cz

Fotografie na titulní straně:

Barbora Žůrková / Atelier ŽŮ

Nové webové stránky Kukátka

Vydavatel Kukátka, společnost Dobřich s.r.o., zprovoznila webové stránky na Internetu. Na adrese <http://www.dobrich.cz> lze nalézt informace o historii Kukátka, řadu starších čísel Kukátka a samozřejmě čísla aktuální. Totéž bude i nadále na stránkách města Dobřichovice.

Prezentace na Internetu je velmi čerstvá. Redakce uvítá náměty a připomínky čtenářů. Na webových stránkách mohou být zveřejňovány i další informace dle zájmu.

Společnost Dobřich kromě vydávání Kukátka úzce spolupracuje se svojí mateřskou společností DOB-Invest a.s. v oblasti správy nemovitostí a na webových stránkách zveřejňuje informace pro členy jednotlivých společenství vlastníků. Oprávně-

ní uživatelé se na dokumenty příslušného společenství dostanou po zadání hesla.

D. Havlík

SOCKA

Skupina školní mládeže vtrhla do vlaku. Za ta léta, co s nimi pravidelně jezdívám, jsem si už zvykl. Slovník, jímž se titulují, je pestrobarevný, hutný a nemilosrdný, plný živočišných druhů, částí lidského těla a diagnóz duševních nemocí a poruch. Je to tak trochu obehnaná písnička, která už nikoho neudivuje.

Minule jsem ale zpozorněl. Obloustlý obr si zvyšoval sebevědomí mlácením neduživého skřítka a v rámci jeho trýznění opakovaně řval něco, čemu jsem dobře nerozuměl: socko, socko, socko! Mělo to být něco jako urážka, jejíž stupeň tvrdosti odpovídal tvrdosti tlustochovy pěsti.

O několik dnů později si ve vlaku přisedám k mladému muži, který se od ostatního osazenstva vagónu liší kravatou a drahou

koženou aktovkou. Zvedá mobil a přes půl vozu hlaholí: „Představ si, že se mi ráno seklo auto a musím jet sockou. Smrděj tu samí roboši a úkáčka.“ Zapochoyboval jsem, jestli jsem i já nezapomněl ráno použít kolínskou a rozhlédl se, kdy se některý z okolních stavebních dělníků zvedne a půjde mému sousedovi narovnat kravatu. Nic.

Přijíždím do krajského města, panelákové předměstí. Vítá mě obří billboard: „Nebud' sockou, vyměň panelákový byt za nový – už od 2,5 milionu!“ Teprve teď jsem si uvědomil, že i já jsem socka. Smradlavá, protože (relativně) chudá. Rozhlédl jsem se, jestli není v blízkosti nějaký obr, který by do mě začal bušit ocelovou pěstí. Nebyl. Schoval jsem se a zmlkl. Na nic jiného právo nemám, jsem přece socka.

V. Veselý

Kterak úspěšně přestát VLASTNÍ VEŘEJNÉ VYSTOUPENÍ

(Pár doporučení pro osoby veřejně činné, pedagogy i politiky)

Občas někdy někde něco povídám, a protože bývám zpočátku poněkud rozechvělý a mívám mírné obavy z dějů budoucích, vypracoval jsem si několik způsobů, jak získat publikum na svou stranu, jak jeho napjatou pozornost udržet a také jak nenápadně skončit. Samozřejmě jsem na všechny nepřišel sám - řadu z nich jsem odpozoroval z přednášek svých kolegů a z projevů různých veřejných činitelů, ale ať jsem k nim přišel jakkoli, nechci si je nechat pro sebe, protože je možné, že by se začátečníkovi mohly hodit. Zde jsou:

Na samém začátku oslovte posluchače jasným hlasem a poděkujte organizátorům akce za to, že přítomným umožnili vyslechnout vaši zajímavou a hodnotnou přednášku. Politujete-li ještě ty, kteří se nedostavili a o vaše vystoupení tím pádem přišli, bude od prvních minut všem jasné, že jste skromný a sympatický chlapík, od kterého bude radost se něco dovědět.

Přesvědčte publikum hned v úvodu o tom, že má před sebou vzdělance - zamezíte tím tomu, že by během vašich dalších slov mohly o tom vzniknout oprávněné pochybnosti. Za tím účelem je dobré, abyste své povídání zahájili nějakým okřídleným rčením, které pochází od významné osobnosti - v klasické literatuře jich najdete spoustu a není problém se jich pár naučit nazpaměť. K tomuto účelu se hodí zejména Shakespeare: Zahájíte-li svou řeč slovy, kterými Pollonius sděluje svému králi, že Hamletova nemoc vypadá jako šílenství, ale že v jeho činech je metoda

- It looks like madness but there is a method in 't -

nebude nikdo z přítomných pochybovat o tom, že jste o tomto klasikovi něco slyšeli, a všichni vám prominou, když se ve své přednášce nějaké té šílenosti dopustíte. Také citát z téhož dramatu

- Lidem se ani nezdá, Horacio, co všechno zem a nebe skrývají -

přinese žádoucí ovoce, obzvláště když ho - podobně jako ten předcházející - vyslovíte v Shakespearově mateřštině:

- Es gibt Dinge zwischen Himmel und Erde, die uns ein tiefes Geheimnis sind - .

Při výběru těchto úvodních sloganů však buďte opatrní. Není například příliš vhodné zahájit své vystoupení slovy Goethova Fausta

*- Ach, s právy filosofii a medicinu jsem studoval
a také teologii já pohřichu se prokousal
a teď tu, blázen, stojím, žel,
a ani za mák jsem nezmoudřel! -*

U některých přítomných by to mohlo vzbudit smíšené pocity, týkající se vašich znalostí a celkové kompetence.

Podobnou chybu uděláte, uvedete-li jako motto svého vystoupení Tyršovo heslo *Jen ruchem žijeme!* Někdo by to mohl pochopit tak, že máte rád ruch a že vás tedy může rušit

– svými komentáři, pojdáním svačiny či mobilem. Dojde-li k tomu, velkoryse to přehlédněte a své pobouření dejte najevo slovy Homéra (upravenými jen mírně):

*Bouří mi prudkým hněvem v prsou milené srdce.
Jako as štěkává fena kol útých štěňátek stojíc
na muže neznámého a chystá se zuřivě k boji,
tak štěká mi srdce, když na zlé skutky se horším.*

Své mínění o vyrušujícím můžete také vyjádřit úryvkem z básně Óda na mou vřácnu hostitelku od Eberhardta Hauptbahnhofa (Čs. Spisovatel, 1995):

*Aj v životě sou mnohé krásné věce
Jež zvrhlík sexuální neocení
Jest parazitem jako moucha cece
A ctnost má u něj nízké hodnocení*

Jste-li však povahy mírnější, pohleďte na provinilce lítostivým pohledem a slovy Otakara Březiny, knížete české poezie, mu sdělte, jak hluboce se vás to dotklo a co to s vaším nitrem udělalo:

*V mé duši smutek dlí a hořké vůně teskné.
Má myšlenka je voskovici světla mdlého,
jež v těla svícnu nečistém se třesouc leskne
na oltář věčný postavena neznámého.*

Výše uvedené příklady, jak přednášku začít, nepostihují zcela jistě všechny možnosti. Mnoho zkušených řečníků se řídí údernou poučkou Járy Cimrmana, která praví:

Je jedno, jak začnete. Stejně jednou skončíte.

Během zasvěceného výkladu – i když je to ve vašem případě velice nepravděpodobné – se může stát, že v očích posluchačů zpozorujete únavu a nesoustředěnost a u některých dokonce vůbec nic, protože je mají zavřené. V tomto případě můžete projevit jistou míru tolerance a zarecitovat závěrečnou pasáž Nezvalova Edisona:

*Naše životy jsou jako noc a den
na shledanou hvězdy ptáci ústa žen
na shledanou smrti pod kvetoucím hlohem
na shledanou sbohem na shledanou sbohem
na shledanou dobrou noc a dobrý den
dobrou noc
sladký sen*

Nevýhodou tohoto přístupu je, že tím může vaše vystoupení skončit, neboť po těchto slovech pravděpodobně usnou i ti zbývající.

Máte-li však před sebou publikum, které se zdá mít porozumění pro určité události vašeho soukromí, lze se k některým přiznat. V tomto směru se mi mnohokrát osvědčila báseň Vysvobození od již uvedeného E. Hauptbahnhofa:

*Přišlo to tak znenadání
Aš sem z toho zmámen spola
Jedna rostomilá pani
Uděkala ze mě vola
A já sem tím volem rád
Nemusím si na nic hrát
Trálalala lalala
Nemusím nic předstírat*

Radostné volání těch, kteří dosud neusnuli, že si to o vás mysleli hned od začátku, probudí i ty ostatní a přednáška může zdárně pokračovat.

Bližíte-li se ke konci, dejte to nenápadně najevo, aby posluchači měli čas připravit se k zaslouženým ovacím, ale své vystoupení v žádném případě neprotahujte – radost publika, že už konečně končíte, má své meze. Podle pedagogické zásady číslo 2 465 nepřipouštějte také žádné dotazy – určitě by mezi nimi byly takové, které by vás přivedly do úzkých, a vaše aureola by mohla pohasnout.

A úplně na závěr. Nedohadujte se s pořadatelem o výši odměny – nemuseli by vás přistě na žádné vystoupení pozvat a kdo jiný by vám takovou horentní sumu nabídl. Ani s věnováním části nebo dokonce celého honoráře na dobročinné účely se neunáhlujte – organizátoři by se mohli domnívat, že oplýváte kdovíjakým bohatstvím, což by vaši odměnu za případné budoucí vystoupení mohlo podstatně snížit.

HgS

POZNÁMKA NIKOLI KLIMATOLOGICKÁ

Známý klimatolog před časem projevil aktuální obavu, zda není ohrožena naše svoboda. Je to starost zcela legitimní a díky za ni co inspiraci. V dnešní podivné době je třeba si tuto kontrolní otázku pravidelně klást. Také ovšem i odpovídat je třeba. Příležitost se mi naskytlá markantně a zakrátko po klimatologově zviditelnění. To jsem měl velmi silný pocit, že svoboda byla ohrožena velice mocně. Kde? Nikde jinde než u nás v Dobřichovicích, přesněji na Brunšově. Kdy? To když vtrhl do naší i tak kvůli všelikým hřmotidlům a hřmotičům nepřilíš tiché a klidné obce ROCKAFEST. A čím? Svoboda byla ohrožena? Nikoli těch, co si ho užívali dobrovolně a s radostí, či těch, co z toho měli obchod. Těch druhých. Co měli jiné plány. Chtěli jste si třeba povídat v klidu s přáteli? Potřebovali jste pracovat, studovat? Chtěli jste poslouchat něco jiného, nebo jen nasávat ticho a zpěv ptáků? Tak to jste neměli šanci. S touhle vaší svobodou si nikdo hlavu nelámal. A nebylo kam utéct. I za zavřenými okny bylo slyšet kaž-

dé slovo, každý tón či úder. Jakýkoli další zvuk, třeba radia, televize, působil naprosto nesmyslnou kakofonií. A to vše od dopoledne a hluboce přes půlnoc. Kam se poděla daná a všem jistě známá pravidla? Kam zmizel respekt a tolerance? Aby bylo jasno: píšu za sebe, ale s vědomím, že takto zasažených bylo daleko víc a míra byla překročena a je třeba se ozvat. Nemám nic proti té musice, ostatně většinou nebyla špatná či aspoň nezajímavá. Ale prosím: proč byla tak hlasitá? Tak, že vtáhla i ty, kteří s ní být nechtěli? Nemíním téma rozmazávat psaním o principech či o tom, kde začíná či končí svoboda jednotlivce, nemíním polemizovat s absurdní námitkou, že snad pro jednu ... (ostatně o vinařských slavnostech měl tento hudební teror touž podobu). Jenom vysílám k pořadatelům a jejich zastáncům: představte si, že jsou i bytosti, které zrovna nemají v úmyslu totéž co vy a rády by zvolily jiný druh trávení času. Dopřejte jim příště, prosím, tuto jejich elementární svobodu. Díky.

J. Matl

Něco z ekologie

S DOBROU ADRESOU!

Mnozí z čtenářů, kteří se zajímají o přírodu, si jistě vzpomenu na originální projekt českých ornitologů, který se zabýval monitoringem migrace čápů pomocí mini vysílaček, které díky satelitní komunikaci umožňovaly sledovat, jakými cestami se jednotliví ptáci dostávají na konci léta do Afriky a na jaře zpět na svá hnízdiště. Tato metoda nezůstala jen u čápů. Při surfování po sítích jsme narazili na velice zajímavou stránku Českého svazu ochránců přírody z Vlašimi (<http://csopvlasim.cz>) a zjistili jsme, že takto lze zkoumat i jiné „bratříčky“. V Podblanickém ekocentru ve Vlašimi takto sledují mláďata kosa černého a také čtyři samičky ježka. Jejich příběhy si můžete na stránce přečíst (<http://csopvlasim.cz/stanice/telemetry.php>). Ta stránka je ale pro zájemce o přírodu, a zejména o její ochranu, zajímavá z mnoha dalších důvodů. Poskytuje totiž všestranné poučení. Lze se na ní dočíst nejen o velice inspirativních akcích tamních ochránců a o jejich zajímavě pojaté komunikaci s veřejností, ale např. v ekoporadně naleznete spoustu užitečných informací o tom, jak se zachovat k nalezeným živočichům a jak jim pomoci, pokud takovou pomoc potřebují (jak aktuální právě na podzim pro pozdě narozené ježky ...). Praktický internetový rádce vám poradí s řadou dotazů a témat o ochraně životního prostředí, dočtete se i o tom, jaké mají možnosti rozhodovat o životním prostředí obyčejní lidé, ekospotřebitelské návody poradí, jak nakupovat a pracovat šetrně k životnímu prostředí. Seriál stručných a přesně formulovaných tipů pro ochranu životního

prostředí poučí o spoustě praktických věcí, třeba o tom, jak náročné na spotřebu elektřiny jsou známé kontrolky systému stand by ... Krajské středisko environmentálního vzdělávání informuje o spoustě zajímavých akcí pro děti i pro dospělé. Zájemci zde najdou užitečné informace o péči o zeleň ve volné krajině i ve městech a obcích. Pozemkový spolek pro přírodu a památky Podblanicka se podrobně zabývá ochranou místních památek. Najdeme zde i zajímavé informace o programech druhové ochrany a mnoho dalšího. Zkuste sami a uvidíte.

JM

FIXA
stavební firma

**VEŠKERÉ
STAVEBNÍ
PRÁCE**

**VODA-TOPENÍ
PLYN**

ELEKTRO

☎ 603 427 491
e-mail: premysl.fixa@atlas.cz

www.firmafixa.cz

Pokračování vzpomínek p. Františka Havlíka, zapsaných v Pamětní knize obecné školy dobřichovické

Vážení čtenáři, pokud jste dolistovali až sem a hodláte pokračovat, můžete se začíst do další části zajímavých vzpomínek p. Františka Havlíka na život v Dobřichovicích ve 2. polovině 19. století, které uveřejňujeme od 3. a 4. čísla předloňského ročníku. Pan Havlík (narozený r. 1855 jako deváté z 13 dětí mlynáře Františka Havlíka a jeho ženy Anežky) strávil v Dobřichovicích dětství a po studiích pracoval v Praze jako c. a k. vrchní účetní rada pro kanalizaci Vltavy a Labe na pražském místodržitelství. Do Dobřichovic se však stále vracel, hlavně v nesmírně zajímavých vzpomínkách, které vypovídají zejména o tom, o čem zpravidla oficiální záznamy mlčí. Minule jsme se zabývali areálem hospodářského dvora a skončili u panského domu, ve kterém bydleli deputátníci. Dnes pokračujeme směrem ke Staré poště a jejímu okolí, tak, jak na ně vzpomíná p. Havlík v Pamětní knize Obecné školy dobřichovické.

Od tohoto stavení vedla ohradní zeď panské zahrady, značně vysoká, až k budově bývalé zájezdní panské hospody, jednopatrové, s vysokou šindelovou střechou, na stolici stavěnou. Hospodu (č. 5 – později Stará pošta) tuto, zvanou kdysi také výsadní, prodali křížovníci. Pamatuji tam hostinské a jich rodiny – Máchu, Tomka, Špačka a posledně Procházku, který se do hospody přičlenil ze Zbraslavi, oženiv se s dcerou pana Špačka Františkou. Tento hospodu značně zvelebil, postavil obnovením vysoký sál, a přenesl sem také poštovní úřad, když mu byl svěřen, a nazval po čase hospodu Na Staré poště, ač spíše by se byl snad hodil název na nové poště, neboť pošta v Dobřichovicích za starých časů nebyla. Stavení jednopatrové mělo

jako hospoda zájezdní v dobách, kdy dráha nebyla a k přenocování povozům a formanům sloužila, dvoje protilehlá vrata a také dva vchody pro pěší, takže bývala vlastně domem průchodícím.

Ve dvoře při jedné straně bylo dvouobloukové podloubí klenuté s lavicí, kde se za horka pěkně v chládku sedávalo. Uvnitř byla šenkovna, prostorná to světnice, vedle ní vpravo světnice druhá, rovněž prostorná, v které dříve sedávali a besedovali páni, vpředu pak bývali přichozí cizí a lid chudší. Později rozdíl tento přestal, šenkovalo se jen vpředu a místnost zadní upotřebila se pro poštovní úřad. Vedle předsíně byla kuchyně a komora a vedle vchodu byla pak ještě jedna prostorná místnost k obývání používaná. Schody byly široké, mírně vyso-

ké, z dubových fošen a lomené se zastávkou uprostřed a se zábradlím. Nad schody v prvním patře byla široká předsíň, kde se při zábavách sedávalo a pivo šenkovalo. Vedle vpravo byly dva pokojíčky, prostorný sál a ještě k panské zahradě třetí pokojíček, podle něho pak schody na půdu. Dveře byly vesměs ne vysoké, spíše široké, dubové a těžké, se starým pocínovaným železným kováním. Na protější straně chodby zde byla rozsáhlá podélná světnice, používaná za byt, ale také pro hosty při větších zábavách a schůzkách. Odbývaly se zde často velké plesy, bály, muziky, besedy, bylo tu později postaveno jeviště ochotníků divadelních, často zavítala divadla i jiná, loutková, se světelnými obrazy, kejklíři, umělci - koncertisté a zpěváci, což vše bývalo obecně rádo navštěvováno. Loutkové divadlo bývalo také někdy jen v šenkovně v přízemí, zvláště v zimě, aby se ušetřilo topiva. Pivo se nalévalo do skleněných holeb, ale též do plechových mázů, jež mívaly plechová víčka. Holby skleněné mívaly cínové kování, všelijak zdobené. Večer se svítvalo svíčkami, které se zastrkávaly do vysokých černých vysoustruhovaných svícňů, kteréž měly dole schránku na zapalovače dýmek, čili fidibusy. Lacinějším svíčkám lojovým musil se shořený knot stříhati kratiknotem. Lepší svíčky byly již také používány, tzv. stearinové - říkalo se jim mlíkové. Později bylo k osvětlování používáno lamp s řepkovým olejem, které ustoupily lampám petrolejovým. V hořejším pokoji bydlíval svého času lékař, dr. Hrbek, který se ale odstěhoval do Mníšku, kde mu kynulo lepší postavení, snad také že ho tam lákalo manželské štěstí, neboť se tam skutečně vbrzku oženil, ač byl již sedmdesátníkem, a vzal si manželku mnohem mladší.

Obec zůstala potom dlouho bez lékaře, dokud se zde neusídlil mladistvý lékař Vendelín Vít, pro něhož obec přestavěla na byt v 1. patře budovu bývalého špejcharu, nedaleko této hospody. Pan dr. Vít přišel ze

Zbraslavi, kde se oženil s dcerou váženého okresního soudce, pana Kreyzy, Antoníi. Stal se záhy pro svou milou povahu a ochotu ke každému, šikovnost v léčení hledaným lékařem v širokém okolí. Docházel i jezdil až do Trněného Újezda, na Mořinu a Roblín atd. Byl také výborným včelařem i zahradníkem, čímž se bavival v prázdných chvílích. Později si koupil pozemky, aby uživil početnou rodinu a mohl děti snáze zaopatřit. Bohužel i na něj si vzpomnělo neštěstí, manželka milovaná a starostlivá mu zemřela a té doby nemá jistoty ještě, nepadl-li mu jeden syn někde v Rusku. Starší jeden syn jest zatím oblíbeným dětským lékařem na Smíchově.

V hospodě býval také čtenářský spolek, zvaný Svatováclavský, který pro své členy odebíral noviny, kupoval knihy a seznamoval účastníky své s nejnovějšími událostmi. Byl spolkem strany konservativní, zvané staročeské, na rozdíl od podobného spolku v hostinci druhém u Balounů, kam se scházivali přívrženci mladočechů. Předseď byli starosta obce J. Nosek, u Balounů rolník a pozdější starosta Václav Landa z č. 10, čili hořejší. Mezi oběma stranami panovala jakási řevnivost, napětí, někdy i skutečné nepřátelství, není možné zapírat, bylo to zde v malém, co bylo v celém ostatním národě ve velkém. A to k nemalé škodě všech Čechů, neboť z toho těžili naši nepřátelé Němci a s nimi Vídeň. Přes dvůr v hospodě byly stáje pro koně, hovězí i jiný dobytek a také porážka řeznická. Vedle porážky byl krám pro prodej syrového masa, ale také loje i zboží uzenářského. Kolem tohoto nádvořího stavení, za jehož rohem bývala vždy louže se smrdutými splašky, zatáčela se cesta k Letům a rovně mířila druhá cesta ke hřbitovu i vesnici Karlíku.

Prošla-li se hospoda, byla tu vpravo větší hnojůvka k hospodě patřící a vlevo stála panská kovárna s přístřeškem pro kování koní a širším prostranstvím (č. 6 hned za hospodou směrem k Letům - nyní

zbouráno), na němž čekalo vždy množství nářadí hospodářského na spravení, až se ho pan mistr Vorel ujme. Mistr tento obstarával se svým synem Antonínem, později i Františkem a svým nástupcem, veškerou práci kovářskou pro dvůr, bylť kovářem panským, ale pracoval také pro všechny občany, ba i pro přichozí po vedlejší okresní silnici. Byl to řádný, pravý český kovář, vždy širokou koženou zástěrou opásaný a k práci připravený. Byl velmi přívětivý, ochotný, nikdy neslyšel jsem ho, že by huboval, zkrátka milý člověk, zestárlý již, s vráscitou tváří. Obstarával také povinnosti zvěrolékařské, zejména u koní. Pro svou zábavu měl řadu úlů včel, podélných špalků, ale i stojáků v zelinářské zahrádce, která byla hned za uvedenou již cestou či okresní silnicí a naproti kovárně. V zahrádce bývalo vždy hojnost pěkné bujné zeleniny, salátu, okurek atd., pyšňovaly se tu vysoké, žlutým svým jasem zářící slunečnice, různé pestré kvítí, na plotě pnivě barevně jemné zvoněčky svlačcovné atd. Tam chodil pan mistr Vorel pookrátit, chtěl-li si odpočinouti od žaru své věčné výhně a řinčení kovadliny. Dal měchu spadnouti do klidu, aby také on ustal ve svém dýmání, vykročil po schůdkách z kovárny, zamířil přímo k zahrádce, posadil se u svých včel, jich let a život pozoroval a usmíval se jako nejšťastnější člověk. Někdy dopřál si i plecháček obcer-

Kovárna, redakce bude velice vděčná všem, kdo pomohou s identifikací osob na fotografii

stujícího pěnivého pivečka, ke kterému krajíček chleba přikusoval. Včelařem byl výborným a v okolí známým, také mladší včelaře ochotně poučoval. Se svými včelkami prožíval svá léta a odtud jistě často zahleděl se k tomu posvátnému, klidnému Karlíku, kde si odpočine navěky. Rodina Vorlů byla as v Dobřichovicích déle uselá, také nějaký z předků zhotovil umělecky

P. František Pondělík a kováři Jírové

náhrobní kříž, kovaný ze železa, který stával na jejich hrobě. Mnoho občanů docházívало do kovárny se obavami, také já jsem tam chodíval dosti často s vytupenými křesacími oškry, aby je v kovárně naostřili. Pan mistr mě měl rád, všechno mi ukazoval a mne poučoval, co a jak se dělá, takže má paměť ještě často se k němu vrací, když někdy něco ze železa si upravuji a znám přitom jeho praktiku, říkalo se „fortel“.

Vedle kovárny bydlel pan Horáček, panský zahradník, se dvěma dcerami a synem, který po otci zestárlém službu převzal a zastával. U Horáčků bývalo vše jak u pánů, všude čisto, uklizeno, plno krajek a výšivek, které slečny - jak se jim říkalo - samy si pletly a pořizovaly. V zahrádě pěstována byla na větší ploše před stavením hospody všeliká zelenina obyčejná i vzácnější, v pařeništích raná a na záhonech pozdější, pro dvůr, faru i snad pro klášter v Praze. Po zdích pnula se všude na latích přivázaná réva vinná různých druhů, která k podzimu dávala hojnou úro-

du vábných hroznů zelených, zažloutlých, červených, modrých až černých. Zahradník měl na starosti také všechny stromy v alejích podél pozemků dvorských vysázených i štěpnici zvanou Na chmelnici, pak také školku, v které se mladé stromky k vysazování připravovaly a roubovaly neb očkovaly. Do zahrady byla zavedena voda z Karlického potoka. Pamatuji se, že v rybníčku bývaly mimo ryby obyčejné i rybky zlaté, jistěže pro radost pozvaných hostů. Také ošetřování celé panské zahrady bylo úlohou zahradníka, k čemuž nádeníky dostával ze dvora dle potřeby. Pamatuji se, že na zdích tu a tam namalovány byly obrazy, jejichž stopy jsou tam zřejmy snad dodnes, jestliže za tolik roků neomokly deštěm. V rohu u cesty k Letům stál pěkný, vyvýšený, bíle natřený osmiboký altán s cibulovitou střechou. Vedly nahoru schůdky a okna byla opatřena bíle natřenými prkénkovými žaluziemi. (obrázek jsme otiskli v minulém čísle – pozn. red.) Prkénka se jedním tahem otevřela neb zavřela všechna najednou, což nám radost působilo a vzácnou vymožeností se zdálo. Od toho altánu podél zdi směrem ke stodolám bylo krásné stinné loubí, spletené z hustých větví - tuším javorových - vedlo až k většímu kruhovému altánu v druhém rohu zahrady, kde byl postaven také kuželník. V altánu bývali hosté častováni. Kuželník zachoval se dále, i když již veškeren život odtud zmizel. Pan farář zval si tam v létě společnost některých občanů, pánů učitelů. Také já jsem tam býval o prázdninách, hrálo se v kuželky. Nebylo tu ale již příjemno, spíše nevládnou – zašlá sláva zemřela – a nedala se vzbuditi. Bylo by oživení stálo nějaký náklad, proto ponecháno vše raději jen v klidu – jako příprava na prales. Zahradník pan Horáček časem svého místa se vzdal a nastoupil novou službu ve Vraném na řece Vltavě, tuším že v tamějším sanatoriu. Od obydlí zahradníka podél cesty stálo ještě přízemní stavení s několika byty deputátníků panských. Jména nepamatuji již, až na rodinu Petrá-

Čp. 7 z ulice

nových. Odtud vedla silnice se švestkovými stromy po obou stranách k mostku přes Karlický potok a odtud poli dále k Letům. Na protější straně cesty byla odbočka potoka, vedoucí do panské zahrady pod silnicí nedaleko popsaného již bílého altánu. Část přebytečné vody ostávala také v louži vytvořené před stavením bývalé vinopalny, aby kachny a husy tohoto okolí měly se kde proplavat. V louži byla voda obyčejně špinavá. Vedlejší větší budova (č. 7 – nyní Dykovi) se stavením nádvořím sloužila dříve za vinopalnu k pálení lihu. Později, když tento průmysl zde přestal, bývaly sem dávány ze dvora ovce a odstavená telata. V přední budově byl kupecký obchod a byt se skladištěm. V obchodě prodávalo se všelijaké zboží smíšené, ale také železářské – kosa srpy, hřebíky, brousky s dřevěnými toulci pro sekáče, zboží střížné, sukno i kůže – vůbec vše, zejména také hojně kořalka. Obchod provozovala rodina židovská pana Fišera, která se později vystěhovala do Ameriky, odkud od ní přišla zpráva, že se jim tam daří dobře. Kořalka vábila k sobě všechny světem se toulající a žebravě osoby, které co vyžebrały, sem donášely a za pálenku vyměňovaly. Fišer krmil tím vepře. Jinak byla rodina Fišerových občanstvem oblíbená a příčinlivá, takže po sobě zanechala nejlepší pověst. Budova dostala od nich pojmenování „Fišerovna“, které se stále udržovalo. Vedle stála ještě menší

chalupa došky krytá, tuším že paní Frousové. pomocnice ku porodu, druhé, mladší, když stará paní Horáčková nemohla již všude této důležité povinnosti lidské vyhověti. Vrátilše se až k rohu hospody, přešli jsme tu širokou cestu vedoucí do Karlíka mezi panskými lány polí s oboustrannými příkopy, pěšinami a košatým stromořadím hršek a jabloní kráslenou. Proti rohu budovy přes cestu stálo tu staré mramorové sousoší s křížem – říkalo se štátuje – chráněné dvěma hustě košatými kaštanými. Kolem byla kamenná lavice k odpočinku. V době novější bylo sousoší opraveno, ale bohužel kaštany, které jej krášlily, byly odstraněny. Snad nahrazeny budou stromy jinými, mladšími, které tu krásu nahradí. Na prostranství za sousoším mívali okolní chudí občané jámy na uschování a přezimování nutné zásoby bramborů. Proti hospodě, před níž vedla silnice zmíněná ku Praze a bylo vytvořeno větší prostranství, stál ještě domek (č. 8 – nyní vinotéka), v němž bydlel panský hajný Souček. Měl dva syny, František se vyučil kolářství a Josef sladovnictví. Když odešel, koupil domek pan V. Landa pro výměnek, když byl svůj statek č. p. 10 prodal. Dále byla zde ještě rozsáhlejší chalupa se stodolou a několika stromy před stavením pana Vojty staršího (č. 9). Jedna z dcer provdala se za řezníka pana Tomka a provozovali živnost ve statku č. 28 proti škole. Chalupu vykoupil žid pan Kraus, který tu zřídil obchod kupecký a přitom obchodoval také s obilím i jiným zbožím, zejména peřím a látkami na šaty, které v ranci roznášel a při tom zároveň obilí nakupoval. Před chalupou bývala také zahrádka zeleninová, v koutě u zdi „chmelnice“, na jejímž rohu stála hluboká studně, vyroubená kamenem a mechem krásně zarostlá. Voda vážila se pomocí rumpálu a provazu okovem, což bylo dosti namáhavé, ale za práci dána byla odměna výbornou ledovou vodou, která každého tak příjemně osvěžila, že musil napítí několikrát opakovati. Ani se nikomu od studně

nechtělo odejti. Později byla také zde místo okovu zřízena pumpa. Při povodních bývaly studně v obci také zatopovány a tu byla studně starých Vojtů jedinou, kam se mohlo pro vodu choditi, nežli se zatopené zase vyčistily.

Zaznamenala Jana Váňová

Poznámka k textu o kovárně: Podle kroniky P. J. Hradce zde na panské kovárně Vorlova rodina provozovala kovářské řemeslo od roku 1747. Poslední z rodu, Vlasta Vorlová, se provdala za kováře Emanuela Lebedu z Lahovic, který si přes ulici postavil v roce 1929 vlastní kovárnu. V rodinné tradici pokračoval jeho syn Josef Lebeda a v současnosti v kovárně pracují

Kovář Emanuel Lebeda

Josefovi potomci – vnuk Petr Větrovec se synem Petrem. (Pražská ulice č. 268) Dá se říci, že se v Dobřichovicích v jednom rodu uchovalo kovářské řemeslo po obdivuhodných 260 let a je předpoklad, že bude i nadále pokračovat. Na panské kovárně po Vorlově rodině provozoval živnost kovář Jíra. Stará kovárna i deputátnické domky jsou dávno zbourány.

VILA Č. 126

V dobřichovické vile čp. 126 v ulici K Tenisu žilo hned několik pozoruhodných osobností a rozhodně stojí za to, abychom jim věnovali pozornost a blíže se s nimi seznámili.

Fotografie Ateliér ŽŮ

Vilu dal postavit v r. 1895 Antonín Vávra, známý zpěvák z pražského Prozatímního a pak i Národního divadla. Koupil parcelu pod Chlumem nad vilou JUDr. Josefa Herolda (K Tenisu čp. 119). Pražský stavitel Jan Evangelista Deport mu tehdy přízemní vilu předal k obývání 1. 5. 1896. Antonín Vávra tu trávil letní čas. Jeho synovec a zároveň i žák Jan Hilbert Vávra, rovněž operní zpěvák, jezdil do Dobřichovic ke strýci i do vedlejší vily č. 167. Po smrti Antonína Vávry koupili jeho vilu čp. 126 JUDr. Jaroslav Čapek, notář z pražské Vodičkovy ulice, s manželkou Mílou a JUDr. Jaroslav Moser, t.č. ředitel prodejní kanceláře Sdružených kladenských uhelných dolů, z Bubenče s manželkou Annou, rozenou Roosovou. Ti přistavěli v letech 1933 – 1934 prv-

ní patro. Stavitelem byl František Kolařík z Kladna a stavbu provedla firma Nekvasil z Prahy - Karlína. Obě rodiny byly spřízněny. Dr. Jaroslav Moser a p. Míla Čapková byli sourozenci. Čapkovi zůstali bezdětní, Moserovi měli dvě dcery Boženu a Jaroslavu. Obě se staly lékařkami. Nyní tu bydlí rodina Baumgartnerova.

Vávra jako Lohengrin

Antonín Vávra (*1847 Praha, †1932 Dobřichovice), operní pěvec – tenorista
Po absolvování reálného gymnázia se učil zpívat; zprvu na pražských kůrech, pak u soukromých

učitelů v Praze a v Miláně. První profesionální angažmá přijal v německé opeře v Opavě a poté v teplické opeře. Do souboru Prozatímního divadla v Praze byl přijat jako lyrický tenor v roce 1871. V letech 1881 – 1888 působil na scéně Národního divadla, kde pak pohostinsky vystupoval až do roku 1898. Roku 1888 hostoval v Rotterdamu. Je pochován v rodinné hrobce na Vyšehradě.

Přemýšlivý a inteligentní zpěvák neměl sice oslňující hlas, ale stále se herecky i pěvecky zdokonaloval. Byl označován za smetanovského pěvce, ztvárnil např. Jeníka v Prodané nevěstě, Štáhlava v Libuši, Podhájského ve Dvou vdovách, Lukáše v Hubičce, Jarka v Čertově stěně, Vítka v Tajemství. Svým výkonem v Daliborovi v roce 1886 přispěl k jeho trvalému zařazení do repertoáru Národního divadla. Z jeho dalších úspěšných rolí si připomeneme následující: Don José (Bizet: Carmen), Don Octavio (Mozart: Don Giovanni), Assad (Goldmark: Královna ze Sáby), Lohengrin (Wagner: Lohengrin, Kavalír des Grieux (Massenet: Manon Lescaut) a Vasco de Gama (Meyerbeer: Afričanka). Ztělesnil řadu postav v širokém repertoárovém rozpětí, což vedlo k hlasovému přetížení, zejména později ve velkém prostoru ND. Jeho odchodem vznikla dlouhá a citelná mezera v tenorovém oboru v ND.

Vávrova rodina vlastnila mlýny na Vltavě. Už v první polovině 14. století stávaly vodní mlýny při dnes již zaniklém ostrově na dnešním nábřeží Ludvíka Svobody (u nemocnice v Klimentěské). Později se jmenovaly Nové mlýny a byly zbořeny v letech 1915-16. (V současnosti existuje pouze tzv. Vávřův dům, v němž sídlí Poštovní muzeum. Jeho interiér vyzdobil svými malbami J. Navrátil.)

V zámožné a vlastenecky zaměřené rodině vyrůstali vedle Antonína ještě bratři Jan (1861 – 1932) a Václav (1854 – 1922), oba herci, kteří krátce působili i v Národním divadle. Také další členové

rodiny byli umělci. Jeho sestřenicí Helena Vávrová, sopranistka, působila v Prozatímním divadle (1871-77). Z příbuzenstva byl i Karel Vávra, člen Divadla na Vinohradech. Synovec Jan Hilbert Vávra zpíval v Národním divadle.

Napsali o něm

P. Josef Hradec v Dějinách Dobřichovic: Byl velikým umělcem a člověkem zlatého dobročinného srdce.“

Před uvedením Čertovy stěny si Bedřich Smetana poznamenal: „Jarek, co rytíř a tenor, vždy můj milý přítel Vávra, kterému přeje skladatel známou lahodnost hlasu a způsobu. Partie ta je skoro přeplněná lyrikou, kterou p. Vávra tak častokrát a tak vítězně nám předával.“

Bohumil Benoni, operní zpěvák, člen pražského Národního divadla, který měl v Dobřichovicích dům i hospodářství, napsal: „V malém prozatímním divádě, při malém orchestru tehdejších se jeho nevalně sytý, ale příjemně znějící lyrický tenor poslouchal s velkým požitkem, byl-li při hlase a nepopustil-li příliš uzdu svému temperamentu. V posledním případě však bylo veta ve vzrušených místech po čisté intonaci. Proto bylo působení jeho velmi nestejně; měl své šťastné večery, kdy byla radost jej vidět a slyšet, dokonce jako Raoula v Hugenotech nebo Massaniela. Jindy nejistá sem tam intonace hrozila zkazit požitek z výkonu plného vroucího citu, ušlechtilého umění a veliké inteligence. Obdivuhodné bylo u tohoto pěvce, jak dlouho nesl sám tíhu celého repertoáru, ovšem k nevalnému svému prospěchu. I on sloužil našemu hudebnímu geniu Smetanovi za vzor pro tenorové party v jeho operách. Byl pro jejich pojetí vzorem, který hlavně po stránce herecké, hloubce a vroucnosti citu nebyl posud nikým překonán. Byliť Jeník z Prodané nevěsty i Dalibor v jeho pojetí výkony ušlechtilé, kterým predikátem nutno charakterizovati celé Vávrovo působení v české opeře. V Národním divadle zpíval

Vávra partii titulní v Lohengrinovi. Zjev rytíře sv. Grálu byl jím interpretován nejpoetičtěji, co jsem vůbec kdy viděl. Byl nejlepší Octavio, jakého jsem slyšel a viděl. Nemám rád příliš jeho druhou árii, ale v podání Vávrově jsem se na ni vždy těšil.“ (Citace z jeho knihy *Moje vzpomínky a dojmy*, vydáno 1917.)

Jan Hilbert Vávra

(*1888 Praha, †1950 Praha), operní pěvec – barytonista

Byl synem herce Jana Vávry. Zpěv studoval nejprve u strýce Antonína, pak v Berlíně a Paříži. Operní dráhu nastoupil po strýcovu vzoru v německé opeře v Opavě. V pražském Národním divadle zpíval s krátkými přestávkami v letech 1912 – 1930, hostoval v něm i v dalších letech. V I. 1932-33 uváděl populární opery a operety v pražské Uránii. Od roku 1932 až do smrti vyučoval zpěv na pražské konzervatoři, k jeho žačkám patřila např. Iveta Simonová, soukromě vedl i světoznámou pěvkyni Jar-

Jan Hilbert Vávra - Kostýmní fotografie

milu Novotnou. Největších pěveckých úspěchů dosahoval zejména v sentimentálních rolích klasického a romantického repertoáru, jež dovedl ztvárnit pohybově i mimicky. Např. Čajkovského Evžen Oněgin, Mozartův Don Giovanni. Nejvýraznější role odvedl pod vedením Karla Kovařovice, z českého repertoáru např. Kalinu ze Smetanova Tajemství, či Lukáše z Hubičky. Zájem o loutkové divadlo ho přiměl k realizaci maňáskového představení Weberova Čarostřelce. Byl i nadaným malířem a sochařem, vytvořil takřka 200 portrétů a bust známých hudebních osobností.

MUDr. Jaroslava Moserová, DrSc

(*1930 Praha, †2006 Praha), vědecká pracovníce, překladatelka, grafička, místopředsedkyně Senátu ČR za ODA, členka výkonné rady UNESCO, předsedkyně České komise pro UNESCO.

V letech 1947-49 studovala na střední škole v USA v Severní Karolině a v New Yorku na výtvarné škole. V roce 1955 ukončila studia na FVL UK. V letech 1960-90 pracovala jako vedoucí výzkumné skupiny – obor popáleniny. Pracovala na klinice plastické chirurgie, léčila popáleniny a ošetřovala i Jana Palacha. V roce 1990 se stala poslankyní a místopředsedkyní ČNR za OF, v letech 1991-93 velvyslankyní v Austrálii a na Novém Zélandě. V roce 2003 kandidovala na prezidentskou funkci. Překládala z angličtiny detektivky Dicka Francise, napsala rozhlasovou hru *Takový milý chlapec*, scénář k filmu *Vlastně se nic nestalo* (1988), divadelní hru *Dopis do Wollongu* (1993) a spolupracovala na scénáři k filmu *Dvojrole*. Byla členkou PEN klubu, Obce překladatelů a Unie výtvarných umělců. Ilustrovala odborné i dětské knihy. Např. *Atlas plastické chirurgie*.

Byla provdána za JUDr. Milana Davida (*1925), syna Jožky Davida, politika, národního socialisty, předúnorového předsedy Národního shromáždění.

Ve vzpomínkové knize *Historiky (Na koho se nezapomíná)*, vydané nakladatel-

Mudr. Jaroslava Moserová

stvím Olympia v roce 2006 a připsané sestře Boženě, vzpomíná na lidi, které měla ráda. Zmiňuje se i o příbuzných a také do ní zařadila několik vzpomínek z dětství, kdy jezdily obě rodiny do Dobřichovic.

Její otec Jaroslav Moser pocházel z Jičína a vyšel ze skromných poměrů. Vystudoval v Praze práva, vlastním přičiněním získal místo u Pražské železářské společnosti, později se stal ředitelem Syndikátu Ostravsko – Karvinských dolů. Měl kancelář v domě Báňské a hutní společnosti v Lazarské ulici. Oženil se s Annou Roosovou (Ninou), dcerou generálního ředitele Zemské banky v Praze. Byla krásná, vzdělaná, vyznala se ve výtvarném umění, hudbě a literatuře a obě dcery Božena i Jaroslava přejímaly její znalosti, záliby a vkus, obě rovněž hezky malovaly. Dr. Moser miloval lyžování a rychlá auta. Pro lyžařský sport mnoho vykonal, každým rokem jezdil na závody, pracoval v olympijském výboru a ve FIS. 19. března 1951 byl zatčen a rok vězněn v Ruzyni, kde trpěl zimou a hladem. Po návratu dostal místo ve vysočanské spalovně a v zimě jezdil s různými podniky na hory jako lyžařský instruktor. Ve spalovně vymyslel pár zlepšováků a stal se plánovacím referentem. Vydržel tam až do penze.

Měl dva sourozence. Bratr Karel byl naším prvním generálním konzulem v Kanadě. Sestra Míla se provdala za JUDr. Jaroslava Čapka, pražského notáře. Obě rodiny spolu trávily léto v dobřichovické vile s velkou zahradou, o níž se staral zahradník Věchtík. Dr. Čapek tu choval včely.

Část léta trávila v Dobřichovicích u dcery i babička Roosová, která milovala hudbu, lidi a Pánaboha. Chodila tu s vnučkami každou neděli do kostela a každým rokem na Boží tělo. Vnučce Jaroslavě koupila za války klavír a měla radost, že alespoň někdo z rodiny jde v jejich šlépějích. Paní Roosová zemřela za války v Dobřichovicích. Měla tu přítelkyni paní Klárovou, Moserovi k ní jezdili, než si koupili vlastní vilu. Byla to vdova po malíři a dojížděl sem za ní opat Strahovského kláštera. V době studií na střední škole v Severní Karolině napsala J. Moserová o dobřichovickém domě paní Klárové fejeton a získala za něj svou první literární cenu. (Jedná se patrně o dům č. 165, který se nachází za nádražím v ulici Pod Strání, a paní Bertu Klárovou, která dům vlastnila s Dr. Fleissigem.)

Jana Váňová (redakce děkuje manželům Baumgartnerovým za laskavé umožnění uveřejnit fotografii vily)

ZÁVĚR LETOŠNÍHO ROČNÍKU

V neděli 12. srpna odpoledne bylo zcela zaplněné nádvoří dobřichovického zámku svědkem zakončení třetího ročníku sochařského symposia *Cesta mramoru*. V zahajovacím proslovu organizátor celého symposia pan Petr Váňa krátce představil umělce, kteří se letošního symposia zúčastnili; byli to: Emanuela Camacci (Itálie), Jean-Paul Chablais (Francie), František Svátek (Česká republika) a Cordell Taylor

(USA). Po neméně stručných proslovech pana starosty našeho města a ředitele společnosti Mramor Sliveneč následovalo vystoupení přítomného mima, které – aniž v něm padlo jediné slovo – hloubkou svých myšlenek publikum zcela uchvátilo.

Na mimův pokyn a pod jeho vedením se pak všichni přítomní odebrali k vytvořeným sochařským dílům, která za doprovodu soboru Ludus musicus, vedeného panem

SOCHAŘSKÉHO SYMPOSIA

Františkem Běhounkem, byla postupně odhalována. Do té doby, než budou zdobit chodník do Karlíka, jsou prozatím umístěna před zámkem (*Geometrie růstu* – Fr. Svátek, *Průzor* – C. Taylor) a na zámeckém nádvoří (*Pianta* – E. Camacci, *La Grande Passage* – J. P. Chablais). Oficiální část slavnosti tím skončila, ale část neoficiální pokračovala za doprovodu hudební skupiny *Pavol Pekný Band* až do podvečerních hodin.

Nepochybuji o tom, že všichni návštěvníci si z této závěrečné akce symposia odnesli velmi dobrý dojem – umělecká díla byla zdařilá, obloha modrá, víno jiskrné, hudba živá a rozmluvy s přáteli a známými podnětné. A pokud se někdo z účastníků druhý den večer díval na regionální zprávy České televize, mohl si hezkou atmosféru tohoto setkání připomenout.

HgS

MUSICA VIVA V DOBŘICHOVICÍCH

O víkendu 10. - 12. srpna se staly Dobřichovice místem hudební hostiny. Bohatou tabulí totiž prostřel hudebními lahůdkami 2. ročník festivalu *Musica viva*. Do češtiny přeloženo to znamená *živá hudba*. A té bylo na zámku, v kapli sv. Judy Tadeáše i v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa opravdu plno.

Festival se tedy po loňském prvním ročníku podařilo zopakovat. Zejména proto, že jej podpořili Středočeský kraj a město Dobřichovice, na svět mu ale pomohli vytrvalou prací především dva hudebníci se svými soubory: František Běhounek, umělecký vedoucí souboru Ludus musicus, a Josef Krček, umělecký vedoucí vokálně instrumentálního sdružení dobových nástrojů Chairé, působícího v Příbrami. A proč zrovna v Dobřichovicích? Jistě i pro specifické postavení Dobřichovic v okolí či v regionu. A pak - a samozřejmě: tady se vždycky hrála dobrá musika, je to tradice, k níž se také organizátoři přirozeně a sympaticky přihlásili. A ještě: kulturní život tu požívá cílené a dlouhodobé podpory obce a v postupně rekonstruovaném areálu zámku i na dalších místech jsou k dispozici velice zajímavé a vhodné prostory pro všelike kulturní dění.

Festival však nestál jen na dvou zmíněných muzikantech a jimi vedených tělesech. Po tři dny na něm vystupovali nejrozličnější hosté z tuzemska i ze zahraničí. A nejen muzikanti, šanci dostalo i divadlo, poesie a při doprovodné tematické výstavě se návštěvníci navíc dozvěděli leccos zajímavého. Tu letošní, s názvem *Salvator (Neznámá poutní místa v Čechách, zasvěcená Kristu)*, připravil ve spolupráci s Národním památkovým ústavem etnolog a historik Vítězslav Štajnoch, PhD. a shromáždil pro ni úctyhodné množství velice cenného materiálu, který dokumentuje a interpretuje různé podoby uctívání a zobrazení Spasitele a zároveň ukazuje místa, kde je možné uvedené příklady vidět. Výstavu kromě samotného autora zasvěceně uvedl i farář a vlašimský vikář P. Jaroslav Konečný a ukázkami z Renčovy *Popelky nazaretské* vernisáž ozdobil soubor Ludus musicus.

Festival však nestál jen na dvou zmíněných muzikantech a jimi vedených tělesech. Po tři dny na něm vystupovali nejrozličnější hosté z tuzemska i ze zahraničí. A nejen muzikanti, šanci dostalo i divadlo, poesie a při doprovodné tematické výstavě se návštěvníci navíc dozvěděli leccos zajímavého. Tu letošní, s názvem *Salvator (Neznámá poutní místa v Čechách, zasvěcená Kristu)*, připravil ve spolupráci s Národním památkovým ústavem etnolog a historik Vítězslav Štajnoch, PhD. a shromáždil pro ni úctyhodné množství velice cenného materiálu, který dokumentuje a interpretuje různé podoby uctívání a zobrazení Spasitele a zároveň ukazuje místa, kde je možné uvedené příklady vidět. Výstavu kromě samotného autora zasvěceně uvedl i farář a vlašimský vikář P. Jaroslav Konečný a ukázkami z Renčovy *Popelky nazaretské* vernisáž ozdobil soubor Ludus musicus.

Ludus musicus a hosté v karlickém kostele

Triskele v kapli sv. Judy Tadeáše

sech. Po tři dny na něm vystupovali nejrozličnější hosté z tuzemska i ze zahraničí. A nejen muzikanti, šanci dostalo i divadlo, poesie a při doprovodné tematické výstavě se návštěvníci navíc dozvěděli leccos zajímavého. Tu letošní, s názvem *Salvator (Neznámá poutní místa v Čechách, zasvěcená Kristu)*, připravil ve spolupráci s Národním památkovým ústavem etnolog a historik Vítězslav Štajnoch, PhD. a shromáždil pro ni úctyhodné množství velice cenného materiálu, který dokumentuje a interpretuje různé podoby uctívání a zobrazení Spasitele a zároveň ukazuje místa, kde je možné uvedené příklady vidět. Výstavu kromě samotného autora zasvěceně uvedl i farář a vlašimský vikář P. Jaroslav Konečný a ukázkami z Renčovy *Popelky nazaretské* vernisáž ozdobil soubor Ludus musicus.

Pátek s pohodou i s překvapením s vůní dálky

A jaká vlastně zněla hudba? Ne ledajaká! Od pátku do neděle se představily v různých programech čtyři vynikající soubory a jedna

nehmčně vynikající sólistka. Páteční program zahájilo na tuzemských i zahraničních festivalech proslavené a zdejšímu publiku z loňského ročníku dobře známé žesťové sdružení CK Brass Quintet z Českého Krumlova, vedené trumpetistou Ladislavem Kočářem. Nejenže uvedli festival slavnostními renesančními fanfárami a intrádami, ale přidali i samostatný „barokní“ program, v němž představili mimo skladeb psaných přímo pro žesť i půvabné úpravy děl původně napsaných pro jiné nástroje. Zajímavé setkání! Málkdo si předtím dovedl představit, jak by zněla třeba Händelova, Purcelllova či Bachova sonata pro housle a basso continuo v úpravě pro dvě trubky, trombon a tubu. A že byly úpravy povedené, dosvědčila nadšená reakce plného křbového sálu na zámku.

Páteční program vyvrcholil večerním koncertem zahraničních hostů festivalu. V kapli sv. Judy Tadeáše se představil estonský soubor Triskele, který dorazil z dalekého Tartu. Jeho pět zpěváků a zároveň instrumentalistů se dlouhodobě zabývá starou hudbou evropskou i přímo eston-

skou a také estonskou lidovou a tradiční liturgickou hudbou. Všichni mají bohatou hudební praxi, získali ji např. ve známém souboru staré hudby Via sonora. Spolupracovali i s u nás velice populárním souborem Hortus musicus. V současné sestavě spolu

poznat zvláštní půvab těchto nepříliš známých zpěvů nezřídka zadumaných, klidně plynoucích až ztišených do zámlk a pomlk plných kouzla očekávání, přímých a nepřezdobených, avšak naprosto důvěryhodných ve své hloubce a vřelosti. Pozvání souboru

A. Strejček a kolegové

hrají od r. 1997. Mají za sebou již řadu zajímavých nahrávek a alb. V Dobřichovických představili ojedinělý repertoár, staré estonské liturgické zpěvy, doprovázené na unikátní historické nástroje (citeru, loutnu, dudy, flétny, různé typy bubinků i houslí a smyčcem rozeznívaných lyr). Jejich pojetí tohoto s německou protestantskou tradicí úzce souvisícího repertoáru bylo nesmírně zajímavé. Nesnaží se o přímé historické rekonstrukce, nýbrž vycházejí z po staletí tradovaného domácího způsobu zpěvu a výsledný tvar dotvářejí svou vlastní inspirací, zejména pokud jde o nástrojový doprovod. Pro většinu posluchačů bylo setkání s touto hudbou setkáním prvním a je jen dobře, že proběhlo takto zajímavou formou. Mohli tak z blízka a na vlastní oči i uši

Triskele bylo skvělým počinem dramaturgie festivalu.

Sobota ve znamení návratů

V úvodu sobotního programu se dostal ke slovu dramatický žánr. Trio herců Alfréd Strejček, František Kreuzmann a Hana Benešová s doprovodem souboru Chairé představilo poetické divadelní představení, inspirované životem svatého Františka, s názvem *Píseň o svatém Františkovi z Assisi*. Představení vzniklo v režii Jaromíra Staňka podle scénáře F. Kreuzmanna. O hudbu se postaral vedoucí souboru Chairé Josef Krček a výtvarná stránka byla dílem Petra Herolda. Jejich spoluprací vzniklo velice zajímavé představení o síle lásky tohoto „bratra všech

I. Jandová - Bažantová

tvorů“, plné moudrosti, půvabných poetických momentů i krásné hudby.

Sobotní odpoledne bylo ve znamení návratů. Tím prvním byl návrat nástroje, který jistě na zámku zněl před staletími - cembala. Postarala se o něj naše přední cembalistka Ivana Jandová - Bažantová. V samostatném recitalu na překrásném nástroji, který postavil podle německého barokního originálu r. 1989 F. Vyhňálek z Hovorčovic, se stala publiku průvodkyní na pomyslné pouti z barokní Anglie do Itálie. Její stylově vytříbený přednes děl anglických a italských mistrů (např. W. Byrd, J. Dowland, G. Gabrielli, G. Frescobaldi) zaujal přesným frázováním, uměřeným a promyšleným užíváním ozdob i efektním vyjádřením afektů, tak milovaných zejména italskými autory. Zvolené středotónové ladění, které dalo některým souzvukům velice osobité vyznění, nabídlo zcela unikátní zvukový zážitek.

Dalším z návratů byly historické tance pozdní renesance a manýrismu. To byl návrat programu, který sklídl obrovský úspěch již při loňském 1. ročníku festivalu. Pořad *Rudolfinské tance* vznikl ve spolupráci souboru Chairé a sdružení Chorea historica, které se dlouhodobě specializuje na rekonstruování historických tanců a na jejich představení dnešnímu publiku. Ve vynikajícím provedení dostala svůj živý rozměr dávná a ve starých záznamech zachycená taneční schémata starých mistrů a v přesvědčivém hereckém podání ožily ony pradávňé taneční hry renesančních

kavalírů a jejich okouzlujících dam a vysněných krásek. Ve skladbách, proslavených na dvorech celé tehdejší Evropy, které soubor Chairé hrál na historické nástroje s lehkostí a okouzlováním, flirtováním, skryté milostné souboje i vtipné honičky a skrývačky v tanečním rej. Pořad vznikl díky iniciativě vynikající pedagožky a vůbec osobnosti našeho tanečního umění, doc. Evy Kröschlové, která se spolu s Véronique Daniels, Barbarou Sparti a Dorothee Wortelboer podílela i na rekonstrukci původních tanců. Po zásluze vyprovázela účinkující při odchodu bouřlivý aplaus zaplněného velkého sálu.

I sobotní večer v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku byl návratem, a to k autorovi z nejmilejších. A stal se vrcholem festivalu. Komorní soubor Ludus musicus, posílený o přizvané hosty, zpěváky i instrumentalisty, zde provedl skladby Antonína Dvořáka. V první části večera zazněly Dvořákovy sbory komponované na slova Adolfa Hejduka a cyklus *V přírodě*, složený na verše Vítězslava Háška. Druhá část večera pak byla věnována slavné Dvořákově mši Dur, zvané „Lužanská“ (Dvořák ji původně složil na podnět svého přítele a mecenáše architekta Josefa Hlávky pro slavnost vysvěcení kaple na Hlávkově zámku v Lužanech

Chorea historica při tanci Les Bouffons

na řece Úhlavě). Vedoucí souboru Ludus musicus František Běhounek se rozhodl vzhledem ke komornímu prostoru karlického kostela pro zjednodušenou orchestrální versi díla. Omezil některé dechové nástroje a z instrumentaria zvolil pouze housle, violu, violoncello, kontrabas, hoboje, fagoty, lesní rohy a tympány. Původní varhany z praktických důvodů nahradilo cembalo, což přineslo nečekaně zajímavý poslechový efekt. Zpěváky souboru Ludus musicus pak posílili renomovaní sólisté Milada Jirglová (soprán), Kateřina Jalovcová (alt), Vladimír Doležal (tenor) a Jiří Sulženko (bas). Vzniklo tak sice komorní, leč nesmírně působivé provedení, které zaujalo precizností, myšlenkovou hloubkou, dobře vyváženými kontrasty mezi vrcholně exponovanými partii a okamžiky pokory a ztišení. Všichni účinkující se představili ve vynikající kondici a jejich radost a pohoda se okamžitě přenesla na publikum. Prostor zcela zaplněného karlického kostela znovu osvědčil svou akustickou výjimečnost. Výsledkem byl doslova magický hudební zážitek.

Nedělní matiné

Poslední koncert festivalu se uskutečnil na zámku ve velkém sále v neděli 12. 8. dopoledne. Soubor Ludus musicus představil 1. část svého rozsáhlého komponovaného pořadu *Z Čech až na konec světa*. Veden textem známého středověkého cestopisu panoše Václava Šaška (z Bírškova), interpretovaným Janem Venclíkem, který popisuje slavnou cestu poselstva českého krále Jiřího z Poděbrad k významným panovnickým dvorům prakticky celé Evropy v letech 1465 - 1467, soubor sleduje cestu králových vyslanců z Čech přes Německo a Flandry do Anglie a odtud na jih přes Francii do Španělska a Portugalska a doplňuje ji musikou, která se k navštíveným místům nějak vztahuje či kterou čeští vyslanci na těchto místech mohli slyšet. V půvabné směsi tak mohly zaznít nejslavnější a nejkrásnější skladby a zpěvy pozdně středověké a rene-

sanční Evropy, skutečné „hity“, které ani po staletích neztratily na chytlavosti a přitažlivosti. Soubor Ludus musicus je navíc hraje a zpívá s lehkostí i nadhledem, jeho verše těchto perel dobového repertoáru mají při veškerém respektu k dochování, pramenům a dobové estetice velmi moderní háv a jsou posluchačsky velice přitažlivé.

Festival *Musica viva* v letošním ročníku přinesl skutečnou hudební hostinu. A jak trefně zdůraznil v úvodním slově jeden z organizátorů, Josef Krček, přinesl především hudbu živou a žitou. Což je v době nadvlády hudebních záznamů a konzerv věc potřebná a nesmírně záslužná. K příjemnému vyznění programů přispěla také bezproblémová organizace i kultivované průvodní slovo moderátorky Terezy Vinické, jinak redaktorky Českého rozhlasu 3 - Vltava. Vítaným odlehčením byl opět tradiční šašek v podání Jana Vaculíka, jenž vždy v nečekaně „pravou“ chvíli uváděl věci na „pravou“ míru a jehož náhlá vnuknutí a vniknutí byla nezřídka zdrojem situací „perných“ pro účinkující i veselých pro publikum. S výbornou musikou rezonovalo i kouzelné prostředí areálu zámku, který díky pochopení řádu Křížovníků a díky cílené podpoře města zvolna vstává z ruin a stává se tím, čím po staletí býval: duchovním, kulturním i společenským centrem. Adjektivum společenský je zde nanejvýš na místě, neboť festival sám byl kromě příležitosti slyšet výbornou hudbu také šancí na volná a inspirativní setkávání spřízněných duší. Nejen při samotných koncertech, ale také po nich při milých a otevřených večerních posezeních.

Vloni podniknutý pokus ustavit novou hudební tradici se tedy dočkal dalšího děství. Je třeba upřímně poděkovat všem, kteří se o těch několik krásných dní zasloužili. A také doufat, že se festival ve zdraví dočká dalších ročníků. Což, řečeno s klasikem, jest třeba si přát minimálně stejně jako onen zdravý duch ve zdravém těle.

J. Matl (redakce děkuje M. Paulové za zapůjčení fotografií)

TIP NA VÝLET

Pokračování zprávy o velice zajímavém výletu do několika půvabných lokalit severního Plzeňska, který uspořádala v sobotu 12. 5. CK Profi t.a. Praha, divize Cestovní agentura Klub na Zbraslavi na žádost a za spolupráce kulturního výboru ve Všenorech a Všenorské knihovny a na němž Kukátko nemohlo chybět. V minulém čísle jsme skončili Museu těžby borovicové smoly v Lomanech, nyní pokračujeme dále do Manětína...

Zastavení třetí: Manětín.

Městská památková rezervace Manětín, ležící v údolí Manětínského potoka, je opět z rodu míst magických. Mnozí je nazývají barokní perlou západních Čech - a právem! Najdeme zde totiž nebývalé množství barokních památek, o jejichž vznik se zasloužil rod Lažanských, kteří město vlastnili od r. 1622 do konce 2. světové války. Nejslavnější éra pro město nastala za hraběnky Marie Gabriely Lažanské, rozené Černínové z Chudenic. Ta po velkém požáru, který vypukl v září 1712 a zničil celý střed města, z vlastních prostředků financovala rozsáhlé opravy a přestavby. Vytvořila z Manětína společenské a kulturní centrum, které dobře poznala na dvoře svého děda, proslulého diplomata, který postavil v Praze Černínský palác. Působili zde malíři, sochaři, hudebníci (musicíroval tu např. kromě plaského cisterciáka Mauritia Vogta - autora slavné učebnice hudby *Conclave thesauri magnae artis musicae - Komnata pokladu velikého umění hudby* z r. 1719, proslulého varhaníka, komponisty, básníka a všestranného učence, jako kantor a varhaník i J. J. Brixii), scházela se společnost vzdělaných a významných osobností. Paní Marie Gabriela stála také u zrodu nápadu na přestavbu manětínského zámku do podoby, v níž se zachoval podnes. Ta byla

provedena podle návrhu J. B. Santiniho. Dnes zámek po rozsáhlé rekonstrukci vítá návštěvníky zajímavou expozicí dobového nábytku a půvabnou malířskou výzdobou. Zvláště zajímavá je unikátní kolekce velkých pláten, na nichž jsou zpodobeni ti, kdo tehdy na zámku pracovali, správce, hajný, kuchař, kaplan, hudebníci etc., všichni mají jména, všichni jsou doloženi v pramenech, účtech, úředních záznamech. Dávni předci tak nenápadně ožívají ... Do krásy se vyloupl také čerstvě rekonstruovaný zámecký park, je příjemné se v něm procházet, kafe na terase zámecké restaurace chutná skvěle ...

Není v Manětíně ale jen zámek. Místo je proslavené unikátní sochařskou výzdobou, která je rozptýlena po celém katastru, na terasách v centru, na vysoké cestě i v okolí města. Desítky plastik jsou dílem především Štěpána Borovce, žáka Jana Brokoffa, a J. J. Herschera. Manětín je místo, kde se zaraduje duše všech, kdo mají rádi krásu krajiny i dílo lidských rukou. (Pro zájemce odkaz: <http://www.manetin.cz>; <http://cs.wikipedia.org/wiki/Man%C4%9Bt%C3%ADn#Poloha>; <http://www.cestujme.cz/manetin/index.php>.)

A ještě jeden tip: z Manětína není daleko do Rabštejna nad Střelou, nejmenšího města v ČR a místa, kde se zastavil čas ... Kdo říká, že nepojedete na výlet? :-)

Zastavení čtvrté: poutní areál Mariánská Týnice.

(<http://www.marianskatynice.cz>)

Autobus nás nevezl dlouho. Z Manětína 20 minut půvabnou rozkvetlou krajinou. Nedaleko Kralovic leží nádherný cisterciácký barokní poutní komplex s kostelem v Mariánské Týnici. Tato unikátní stavba, postavená na nejvyšším místě krajiny podle návrhu J. B. Santiniho, byla velice blízko zániku (péče státu dospěla tak daleko, že se zřítíla i kupole kostela Zvěstování Panny Marie). Dnes je celý areál včetně budovy proboštství, ambitů s bohatou freskovou výzdobou a kostela nádherně opraven a sídlí v něm Muzeum a galerie severního Plzeňska. Najdeme zde velice zajímavou expozici o vývoji a historii regionu. Blížit se z dálky k tomuto poutnímu místu je zážitek, který by si neměl nechat ujít žádný milovník baroka v české krajině.

Ještě jeden tip pro ty, kdo stále nemají dost ... Za pár minut dojedeme z Týnice do Kralovic, zajímavého městečka, které patřilo rodu Gryspeků a poté plaskému klášteru a po jeho zrušení knížeti Metternichovi. I tu najdeme řadu zajímavostí. V hostinci na návsi skvěle vaří a v monumentálním farním kostele sv. Petra a Pavla najdeme barokní varhany, které byly původně v Plasích, gryspekovskou hrobku s mumii i cenný renesanční epitaf Floriána Gryspeka z roku 1593. A pár kilometrů od Kralovic leží hrad Krašov a opačným směrem již v minulém čísle zmíněný cisterciácký hospodářský

dvůr (grangie) Hubenov. Ještě stále říkáte, že nikam nepojedete? :-)

Zastavení páté: Dobřív, malá vesnička v Brdech, plná zajímavostí.

(<http://www.dobriv.rokycansko.cz>; [http://www.dobriv.com](http://www.dobriv.com;);))

Je pozdní odpoledne, máme z toho všeho nasávání zážitků už hlavy jako včelíny, ale přece jen ještě jedno místo - a jak se později ukáže, doslova turistický hit!. Dobřív leží nedaleko Mirosova na Rokycansku. Dochovala se tu spousta nádherných chalup, vedle místní hospody je zajímavá pamětní síň herce Jindřicha Mošny, naproti stojí kouzelný Švédský most, postavený podle tradice švédskými vojáky za třicetileté války. V jeho předpolí stojí půvabná plastika sv. Jana Nepomuckého z 18. stol. se slunečními hodinami. Ale hlavně: v obci je na Padrťském potoce dochován unikátní vodní hamr z 16. století. Měli jsme štěstí, ochotný průvodce už měl sice „padla“, ale otevřel nám a dokonce celé soustrojí pustil! Mohli jsme tak vidět, jak jedno veliké kolo systémem chytrých řemenic rozhybe buchar, nůžky na plech, které stříhají i noviny papír, i nůžky na železně tyče, které krájejí palcové pruty jako dřevěné větvičky. V Dobřívě se konají vždy každou třetí sobotu v květnu také kovářské Hamernické dny, kdy se sjedou kováři, musikanti, šermíři a kejklíři a užívají si spolubytí, na které se nezapomíná. Do Dobřívě, oázy klidu a krásy, není cesta daleká a prohlídka hamru se dá zajistit na čísle 371 722 160. Ještě nechcete na výlet?

JM

VZHŮRU DO BRD?

Naše čacká armáda usoudila, že může dovolit lidu prostěmu zase o něco víc radosti z krajiny jeho domova. Moudře, ač po jistě dramatickém a svrchovaně zodpovědném a státoporném váhání, rozhodla, že od 1. 4. zpřístupní některé části vojenského prostoru v Brdech. Území o rozloze 37 km² spolu se 7 km komunikací, ale především 45 km

turistických stezek a cyklostezek v okrajových částech vojenského újezdu v sobotu 7. dubna slavnostně otevřela ministryně obrany Vlasta Parkanová.

Pravda, trampové z toho mít radost nebudou, ti se tam potkávají s krásou tamní krajiny tiše a nenápadně odedávna, prostor ne-prostor, teď se ale bojí, že jim tůňuristé přinesou slané buráky, drahé foťáky, tranzistoráky a dívčí dřeváky, nebo jak to vlastně zpíval žijící klasik? A kiosky, a piva v plechovkách a plechovky od piv, a papíry a flašky a binec a hluk od Pražáků. Místní naopak možná žijí v naději na ruch a přínos. No a medvědi? Ti raději odešli již dávno do Beskyd a čekat na zviditelnění v okurkové sezóně mediálních hlídacích psů demokracie. A dobře udělali! Ti to mají už „pořešené“. Těžko se v tom vyznat. Leč krajina krásná, do duše harmonie. Bude jistě třeba dobrou botou poměřit. Např. stezku Nová Ves – Růžek – Dlouhá – V Tisém – Strašice, nebo cyklotrasu Dobřív – Vlčí jámy – Skořice, ale i další.

Podrobné informace lze také najít na www stránce Vojenského újezdu Brdy (výnos č. 1/2007), včetně katastrálních čísel zpřístupněných území a zásad režimu a pohybu v nich a mapy zpřístupněných prostorů, kde je i laikovi jasné, že se armáda zase až tak nepředala (http://www.vojuzezd-brdy.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=981&id=1066)

JM

O JEDNOM PAMÁTNÉM MÍSTĚ ANEB DALŠÍ TIP NA VÝLET

V Čechách máme památných míst celou řadu. Kromě Řípu, Blaníku, Bílé hory, Vyšehradu, Velehradu a Karlštejna jich existuje mnoho dalších, ale o jednom z nich jsem se dověděl teprve letos v létě. Nachází se v lese na železniční zastávce Kaproun na úzkokolejně trati spojující Jindřichův Hradec s Novou Bystřicí (a také Novou Bystřicí s Jindřichovým Hradcem). Deska, připevněná ke stromu (viz obrázek), hlásá, že v noci z 28. na 29. června byl na tomto místě vyloučen

z přepravy osobním vlakem č. 4052 Mistr Jára Cimrman. Na paměť této politováníhodné události se zde tyčí kamenná mohyla, vedle níž s roztaženými rukama a zadní částí těla ukazující k nebesům leží velikánovo torzo, které znázorňuje konečnou fázi Mistroy detrainizace. Poblíž památníku je také vyznačeno ohniště, u kterého Jára po nuceném výstupu z vlakové soupravy strá-

vil zbytek noci chráně se tak před dravou zvěří a přemítaje o způsobech lidí obecně a některých železničních zřízenců zvláště.

O příčině Mistrova násilného přerušení jízdy se dnes můžeme jenom dohadovat. Písemné prameny o tom mlčí a na místě tohoto truchlivého dějství se nezachovaly žádné stopy, které by mohly vést k jeho vysvětlení. Celá tato událost se tak řadí po bok další záhadě českých dějin, kterou je zavraždění Václava III. v Olomouci roku 1306, kterým přemyslovský rod v mužské linii vymřel.

Pokud někdy pojedete zmíněnou úzkokolejkou a vystoupíte (dobrovolně) v zastávce Kaproun, postůjte zde v tichém zamyšlení a vzdejte hold českému velikánovi třeba tak, že k pyramidě tvořené kameny přidáte další. (Ten svůj jsem nesl asi jeden kilometr, protože v okolí už žádné nejsou.) A když už tady budete, můžete jít několik set metrů krásnou lesní cestou (byť do kopce) do obce Kaproun. V zahradní restauraci U Paulánů dělají obzvláště lahodné borůvkové palačinky. Dobrou chuť!

HgS

PODZIMNÍ ROZJÍMÁNÍ ANEB FOTBALOVÉ NOVINKY

Vzhledem k tomu, že minulé číslo Kukátka vyšlo ještě koncem některých soutěží, zrekapitulujme si, jak to vlastně dopadlo:

PŘÍPRAVKA se umístila na čtvrtém místě, což je ve středu tabulky, a byla chloubou našeho fotbalového oddílu. Tito naši nejmenší fotbalisté byli velmi šikovni a neustále se zlepšovali, takže jejich trenéři Václav Pěkný s Petrem Strnadem mohli být vcelku spokojeni. Občas chyběla jen troška štěstí. Nejlepší střelci: David Hartmann – 10 gólů, Jakub Pěkný – 4 góly.

ŽÁCI obsadili v okresním přeboru starších žáků 8. místo z dvanácti účastníků, takže si s přehledem zajistili účast v dalším ročníku této soutěže (sestoupily Řevnice s Dolním Benešovem). Předváděné výkony odpovídaly možnostem družstva, jehož ozdobou byl nejlepší střelec mládežnických soutěží na okrese Evžen Nesrovnal, jenž vsítil 38 branek! I přes několik problémů, které se v průběhu soutěže „vyskytly“, mohou být trenéři Drahoš Kratina a Jiří Šlapák nakonec také spokojeni.

DOROST se na jaře „trápil“ a protože všechny zápasy prohrál, ocitl se na posledním, 10. místě. Situaci ovlivnilo několik disciplinárních trestů, nedostatek hráčů i věkové složení týmu či skutečnost, že trenér Evžen Nesrovnal st. se bohužel kvůli svému náročnému zaměstnání (daleko od Dobřichovic) nemohl chlapcům věnovat. Na utkání tudíž odjížděl pokaždé jiný vedoucí. Nejlepší střelci: Karel Šlapák 5 gólů, Michal Prosický a Tomáš Kodaj – 3 góly.

A tým DOSPĚLÝCH, který měl na víc než na šesté místo, musel na jaře ze svých cílů slevit, protože nebyvalá série zranění natolik zdecimovala jeho kádr, že vytčené cíle nebylo možno splnit. Silný střed tabulky

však obhájilo a chybějící kvalitu nahradilo bojovností a obětavostí. Nejlepší střelci: Michal Smiovský – 6 gólů, Pavel Větrovec – 5 gólů. Trenér Petr Klouček označil výkony za průměrné s potřebou doplnit kádr o několik zkušených fotbalistů.

Do nových soutěží na podzim vstupuje tentokrát pět družstev: 1. PŘÍPRAVKA (bude hrát okresní přebor starších přípravků), 2. ŽÁCI (budou hrát okresní přebor starších žáků), 3. DOROST (okresní soutěž starších dorostenců, skupina B), 4. MUŽI – B (IV. třída, skupina B), 5. MUŽI – A (okresní přebor Prahy-západ – II. třída).

Nejvíce změn, které v létě nastaly, se samozřejmě týká našeho A týmu, který využil k přípravě i účast na dvou turnajích. V červenci naše družstvo obsadilo skvělé první místo na turnaji v malé kopané na Vonoklasích (za účasti 25 týmů!), když ve finále porazilo právě pořadající Vonoklasy 1:0 gólem Tomáše Plzáka. Na druhém turnaji v Chotči obsadilo 3. místo ze čtyř účastníků, neboť řada hráčů byla na dovolených. Změny v týmu: odešel Jaroslav Valenta a činnost ukončil dlouholetý hráč a kapitán Luděk Pechar. Hostování skončilo Martinovi Šourkovi (vrací se do Černošic). Nové posily: ze Sparty Praha B (II. liga) přišel na přestup (!) Tomáš Debnár, z Lokomotivy Zdice (I. A třída) přestoupil Jan Hudeček. Z Jevan (I. B třída) přišel na hostování Tibor Rezdovič. Z hostování v Radotínském SK (Pražský přebor) se vrací odchovanec náš a Viktorie Žižkov Tomáš Plzák. Po delším přerušení činnosti se do týmu vrací i další odchovanec Michal Falout.

Novou příznivou situaci potvrdilo i vyprázdnění marodky a fakt, že se v družstvu podařilo udržet i významné pilíře Lukáše Krajčího (z Tempa Praha) a Zdeňka Vondráčka

(z Čechoslovana V. Chuchle), či již osvědčeného gólmána Michala Sochu. Naším cílem bude hrát co nejlepší fotbal a pokusíme se opět o útok na čelo tabulky. Snad nám bude štěstí nakloněno více než na jaře.

Ostatní družstva v našem oddíle budou mít asi skromnější cíle. Přípravka a žáci budou navazovat na slušné předešlé výsledky, přičemž žáci se budou po odchodu Evžena Nesrovnala do letovského dorostu snažit udržet se v okresním přeboru. Nejtěžší to bude mít dorost. Nemá sice kam

spadnout, ale trpí naprostým nedostatkem hráčů (vonoklasští dorostenci ukončili hostování a vracejí se domů), takže se bude bojovat o holé přežití. Relativně nejlépe na tom bude obnovené béčko dospělých. Nemají žádné ambice, jen si pěkně zahrát. A tak si jenom přejme, aby podzim nebyl smutný a pošmourný, nýbrž naopak jasný a prozářený nejenom sluníčkem, ale i dobrými výsledky dobřichovických týmů. Přijďte se podívat! Na shledanou na fotbale!

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka

VOLEJBALOVÁ SEZÓNA 2007-08 ZAČÍNÁ

Než se seznámíme s tím, kteří soupeři naše družstva v úvodních kolech čekají, zrekapitulujme si nejprve aspoň krátce umístění našich v sezóně minulé.

Muži A (první liga) - 2. místo (v baráži o pří-

mý postup do extraligy nestačili na družstvo ČZU Praha).

Muži B (krajský přebor 1. třídy) - 3. místo (se ztrátou tří bodů na vítěze).

Ženy A (druhá liga) - 6. místo (letos to snad

bude konečně lepší!)

Ženy B (krajský přebor 2. třídy) - 7. místo (letos by to mělo být určitě lepší!)

Ženy C (krajský přebor 2. třídy) - 2. místo (se ztrátou jediného bodu na vítěze).

Připomeňme si ještě úspěšné vystoupení našich žen na mistrovství republiky senierek, které se konalo ve dnech 16. a 17. června v Křenovicích. Naše družstvo se mezi devíti vítězi krajských kol neztratilo a v závěrečné tabulce obsadilo výborné šesté místo. (Podrobnější zpráva spolu s fotografií úspěšných senierek byla uveřejněna v červecovém informačním listu. Uveřejňujeme proto jen fotografii ze závěrečného nástupu zúčastněných družstev.)

PŘEHLED DOMÁCÍCH UTKÁNÍ VŠECH NAŠICH DRUŽSTEV DO KONCE PROSINCE 2007

Muži A: 28. 9. MFF Praha, 29. 9. ČZU Praha B, 13. 10. Havířov, 20. 10. Uničov, 26. 10. Staré Město, 27. 10. Brno B, 23. 11. Č. Budějovice, 7. 12. Plzeň, 8. 12. Chomutov

Muži B: 13. 10. Tuchlovice, 3. 11. Čelákovice, 17. 11. Zruč n. Sázavou

Ženy A: 27. 10. Braník, 10. 11. Příbram, 1. 12. Pardubice, 15. 12. Chodov JM

Ženy B: 1. 9. Nymburk, 9. 9. Neratovice B, 22. 9. Roztoky B, 6. 10. Roztoky A

Ženy C: 25. 8. Dobřichovice B, 9. 9. Nymburk, 22. 9. Neratovice B, 29. 9. Roztoky B

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Letošní sezóna byla sice v oddíle poznamenána zvýšenou úrazovostí a nemocností, rozsah absolvovaných závodů byl přesto velký a některé výsledky pozoruhodné.

Oddíl se zúčastnil osmi závodů zařazených do **jarního středočeského oblastního žebříčku**, které se konaly ve Staré Huti (u Dobříše), u Lysé nad Labem, v Dolních Hbitech (u Příbrami), v Březině (u Rokycan - 2 závody), v Újezdě nad Lesy (u Klánovic), na Hůrce (příměstská část Prahy ve Stodůlkách) a v Řevničově. V konečných výsledcích tohoto jarního žebříčku je v klasifikačních kategoriích (žactvo a dorost) v kategorii D14 (starší žákyně) Pavla Mrázová

první ze 14 klasifikovaných (dále jen 1/14) a Zuzana Rusá 4/14. Obě si tím zajistily na rok 2008 licenci B (dříve výkonnostní třídu). V soutěži družstev středočeské oblasti je naše žactvo 6/10, dorost 2/12 a dospělí 4/10. Ve veteránských kategoriích (které se hodnotí společně s pražskými oddíly) je Pavla Mrázová v kategorii D45 (ženy od 45 let) 1/29, v kategorii H35 (muži od 35 let) je Antonín Procházka 3/51 a v kategorii H75 je Míla Cupák 1/8.

Do prázdninového období absolvoval oddíl následujících osm závodů zařazených do **žebříčku B-Čechy**, který je celoroční. 28. a 29. 4. v Kunějově (u Jindřichova Hradce), 19. 5. v Luštěnicích (u Ml. Boleslavi), 20. 5. v Jablonci n. Nisou, 2. a 3. 6. v Mostku (u Hostinného), 16. a 17. 6. u Mariánských Lázní. V závodech 29. 4., 20. 5., 3. 6. a 16. 6. byl Antonín Procházka v kategorii H45 vždy první z 30 až 35 klasifikovaných. V žakovských kategoriích je podle průběžných výsledků šance na splnění podmínky pro získání licencí B a snad i A. Zbývajících 3 závody zařazené do tohoto žebříčku se pobeží v září.

Členové oddílu se v roce 2007 zúčastnili již těchto 3 závodů **Mistrovství České Republiky**: 14. 4. MČR na dlouhé trati v Jelencích (u Příbrami), kde byl v kategorii H50 Antonín Procházka 3/23, 30. 4. MČR v nočním orientačním běhu v Nové Pace, kde byl A. Procházka 2/11, a MČR na krátké trati ve Zlatých Horách (u Jeseníku), kde byl A. Procházka 4/20.

Jitka Svobodová se zúčastnila v Křemži (u Č. Budějovic) 23. a 24. 6. MČR v Rogainingu. Se závodnicí z Rychnova nad Kněžnou vyhrály kategorii DD12 (dvanácti hodinový závod dvojic žen). Rogaining je extrémně obtížný závod, který se běží přes noc.

Po závodech OB ve sprintu (nejkratší trať OB) 26. a 27. 5. u Brna se oddíl zúčastnil českého poháru štafet a naše štafeta (Pavla Mrázová, Maruška Procházková a Pavla Rusá) byla v kategorii D14 v obou závodech 2/8.

V letošní sezóně se oddíl zúčastnil již těchto vícedenních závodů: 6. - 8. 4. *Velikonoce ve skalách* u České Lípy, 5. - 8. 5. *SAX-BO* v Lückendorfu, kde byla v kategorii D45 Pavla Mrázová 1/18, 29. 6. - 1. 7. *Cena střední Moravy* u Boskovic, 6. - 8. 7. *Cena Horního Slavkova*, kde byl v kategorii H45 Ant. Procházka 1/13, 14. a 15. 7. *Grand prix Silesia* u Opavy, 20. - 22. 7. *Výsočina cup* v Borové u Poličky a 11. a 12. 8. *Pěkné prázdniny 07* v Drábovně v Českém Ráji, kde byl v H50 A. Procházka 2/31.

V celoroční celostátní soutěži *Ranking* je zatím Jitka Svobodová podle průběžného hodnocení 85 z 858 klasifikovaných žen.

Také letos se členové oddílu zúčastnili pětidenních závodů ve Švédsku **O Ringen**, které se konaly v Sörby koncem července. Tyto závody jsou jakousi „Mekkou“ orientačních běžců z celého světa a účast bývá několik desítek tisíc závodníků (viz obrázek).

M. Cupák

GRATULACE

V červenci letošního roku v plné svěžesti fyzické i duševní oslavil své pětáosmdesátiny Ing. Míla Cupák. Čtenářům Kukátka je znám zejména svými pravidelnými příspěvky o činnosti oddílu orientačního běhu, jehož založení před několika desítkami let v TJ Sokol Dobřichovice inicioval a který nejenže dosud vede, ale sám stále aktivně závodí, přičemž ve své kategorii patří k nejlepším. Pod jeho vedením dosáhl oddíl významných úspěchů nejen v krajském ale i v celostátním měřítku.

Milý Mílo, přejeme Ti do dalších let pevné zdraví a hodně úspěchů nejen na běžec-
kých stezkách.

Výbor TJ Sokol + redakce Kukátka

Hledáme paní na hlídání 9 měsíčního dítěte + pomoc v domácnosti.
Tel.: 774 558 753, Barbora Žůrková

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* **A5** (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 12 000 Kč (4 x 3000 Kč)

* **A6** (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* **A5** (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* **A5** (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč

Partner získává výhodu zhotovení inzerátu zdarma, PR článek, logotyp a poděkování v tiráži. Další možné výhody po dohodě.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: radim@zurek.info / mobil: 732 440 808

ESO supermarket

RESTAURACE a CAFE 300 m²
* hotová jídla
* minutky
* letní zahrádka - 60 míst

SUPERMARKET
* široký sortiment zboží na 1200 m² plochy
* parkoviště pro 120 automobilů
* rozvoz zboží
* nákup na splátky
* příjem platebních karet

Otevřeno denně 7 – 19 hod.

prodejna vašeho regionu Lety u Dobřichovic

supermarket • restaurace a cafe • kosmetické a relaxační centrum • zahradnické centrum

SUPERMARKET - tel.: 257 712 585, 257 712 578
RESTAURACE A CAFE - tel.: 257 712 771
RELAXAČNÍ STUDIO ANDROMEDA - tel.: 257 712 868
ZAHADNICKÉ CENTRUM - tel.: 257 712 883
E-mail: supermarketeso@inmail.cz

STAVEBNÍ MATERIÁLY

Dobřichovice, Pražská 819

ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141

257 710 143

dobrichovice@stavebniprodej.cz

TANEČNÍ STUDIO FANTAZIE PRAHA
zahajuje své pravidelné taneční kurzy

DISCO - SHOW - HIP HOP - BREAK DANCE

Od 17.9.07 nás najdete na ZŠ
v Radotíně, Velké Chuchli,
Mokropsích a na Zbraslavi.

Taneční výuka je určena pro
děti od 4 let, mládež i dospělé.

Veškerý přehled našich kurzů najdete na
www.fantazie.estranky.cz

Info a přihlášky u vedoucí trenérky pí. Evy Filipové na tel.: 732574241
nebo na filipci@seznam.cz

Těšíme se na všechny.

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

FEMAT®
spol. s r. o.

**AUTOSALON ŠKODA
AUTOBAZAR
PRODEJ ND
SERVIS**

Prodej nových vozů

4 modelové řady

ŠkoFIN

www.femat.cz

AUTOBAZAR

e-mail: bazar@femat.cz • Tel.: 737 287 352

ZÁRUČNÍ A POZÁRUČNÍ SERVIS

- **veškeré mechanické opravy** vozů ŠKODA
- profesionální **pneuservis**
- rovnání karoserií na laserové stolici **CELETTE**
- rovnání obtížně dostupných míst přístrojem **DECASPOT**
- příprava vozů pro **STK** včetně zprostředkování STK
- **měření emisí** – benzín i diesel, montáž sad mobilních telefonů
- možnost **zapůjčení náhradního vozidla**
- mobilní servis a **odtažení nepojízdného vozidla**
- **vyřízení pojistné události** v případě havárie
- prodejna **originálních náhradních dílů** a příslušenství ŠKODA

SERVICE Mobil

Výpadečová 2313, Praha 5-Radotín
Nové vozy 257 810 520, 603 588 674
prodej.radotin@femat.cz
Servis 257 810 519, 603 588 682
servis.radotin@femat.cz

Kazínská 8, Praha 5-Velká Chuchle
Nové vozy 257 940 084, 605 588 677
prodej.chuchle@femat.cz
Servis 257 940 270, 603 588 675
servis.chuchle@femat.cz

DOB-Invest a.s.

nabízí k pronájmu kancelář v 1. patře domu čp. 541 na Palackého náměstí - cca 60 m² (bývalá kancelář DOB-Investu v domě A)

nabízí k prodeji nebo pronájmu prodejní nebytový prostor o celkové ploše 150,90 m² v přízemí nového polyfunkčního domu čp. 1081 v lokalitě v Zahradách v Dobřichovicích (rohový obchod s velkými výlohami)

prodejní prostor	122,80 m ²
WC	2,80 m ²
kuchyňský kout	3,00 m ²
chodba	3,10 m ²
sklad	19,20 m ²

dále nabízí poslední volný byt k prodeji do osobního vlastnictví:

kde	popis	velikost	k nastěhování
dům D V Zahradách	byt č. 9 - 4 + kk	134,70 m ² (mezonet, terasa)	ihned
dům E V Zahradách	všechny byty již prodány		

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice

www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz

Tel.: 257 712 630, 221 884 850 / Fax: 257 712 398, 221 881 860